

p. 8

Sindicat d'Habitatge

Absolen les 9 de Cassoles encausades per aturar un desnonament

p. 14

Entrevista

Elisabeth Bosch, doctora en Química

p. 13

Discriminacions

Augmenten un 50% a Sarrià - Sant Gervasi

p. 12

Institut Tècnic Eulàlia

Commemora el centenari amb múltiples actes fora i dins de l'escola

Un setembre
ple d'activitats
per tornar-hi!

LA VETERINÀRIA de Sarrià

5 ANYS
cuidant de la vostra família

C/Salvador Mundi, 15, 08017 Barcelona
93 339 59 96 696 018 406

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESP AIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

DANSA MÚSICA

trémolo

932 371 379 www.tremolo.cat

Orality ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible.

Vine i descobreix una atenció pensada per a tu

EXPERIÈNCIA TRANSPARÈNCIA TECNOLOGIA

Vallirana, 28 08006 BCN

937 978 493 682 593 148

www.oralita.com info@oralita.com

dietflash. MEDICAL

EMPIEZA tu CAMBIO con el mejor método de adelgazamiento

-6kg en 24 días

C/ Artesa de Segre, 4 Barcelona · T. 658 684 562 · mardiet71@gmail.com @flashdiet

ANÀLISI DE COMPOSICIÓ CORPORAL A CLÍNICA SERVIDIGEST

El nostre pes corporal és la suma de tots els teixits del cos i és considerat una mesura antropomètrica tradicional juntament amb la talla.

Per a una adequada anàlisi de la composició corporal és fonamental delimitar els diferents components del cos.

Els percentatges en la composició de cada element varien segons el sexe, edat, nivell d'activitat física, tipus de dieta i en certes malalties.

Amb l'Anàlisi de la Composició Corporal de Clínica ServiDigest valorem i mesurem:

- PES-IMC
- MASSA DE GREIX TOTAL I SEGMENTAL
- MASSA LLIURE DE GREIX
- MASSA MUSCULAR TOTAL I SEGMENTAL
- AIGUA CORPORAL TOTAL I SEGMENTAL
- MINERAL OSSI
- MASSA CEL·LULAR
- QUALITAT MUSCULAR
- ÍNDEX SARCOPÈNIA
- MASSA MUSCULAR ESQUELÈTICA APENDICULAR

TIPOLOGIA FISIOLÒGICA 9 NIVELLS:

ANGLE FASE
NIVELL DE GREIX VISCERAL
EDAT METABÒLICA
AIGUA EXTRA INTRACEL·LULAR
METABOLISME BASAL
VALOR DE REACTÀNCIA
VALOR DE RESISTÈNCIA
PROTEÏNES

Anàlisi de la composició corporal, incloent-hi visita i informe de l'equip de nutricionistes de Clínica ServiDigest, per 60 €.
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com

Balmes, 334 08006 - BARCELONA

935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redactors
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ, JORDI MUÑOZ
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Publicitat: 606 083 371
Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

S'han acabat per a molts les vacances estivals, però els dies càlids ens acompanyaran unes setmanes més amb tot un reguitzell d'activitats que ompliran els carrers dels barris per amenitzar-nos la transició cap a la tardor. Les festivitats més marcades per aquest setembre seran la Festa Major de Vallvidrera i la del Farró, que un cop acabades seran l'entrada cap a la Festa Major de Sarrià. En aquestes pàgines recollim algunes de les activitats, que podreu veure amplades al web d'El Jardí. També comença la nova programació dels centres cívics i espais culturals, com el Teatre de Sarrià. Entrevistem el seu president, que explica tots els canvis que hi haurà en la nova temporada i la voluntat de fer créixer l'espai perquè sigui un referent a tota la ciutat, traspasant les fronteres de la vila sarrianenca. A l'estiu també hi ha hagut activitat, com l'últim Consell Plenari de la temporada, o novetats que posen en perill el futur del Centre Cívic de Vallvidrera. Recollim també bones notícies i de justícia, com és l'absolució de les 9 activistes del Sindicat d'Habitatge de Cassoles. També dades que preocupen, com l'augment de les discriminacions a Sarrià - Sant Gervasi. Com sempre, podreu llegir l'opinió dels col·laboradors que nodreixen aquest diari i una entrevista a la doctora en Química, Elisabeth Bosch, que va ser universitària en una època en què calia democratitzar i molt les àgores del coneixement. Bona lectura! ■

Sumari

- 4

AGENDA
- 5

VIST AL TWITTER
- 6

ACTUALITAT

Consell Plenari A.RUBIÓ I C.ROCAMORA
- 7

Iniciada la nova fase de reurbanització de Balmes EL JARDÍ
- 8

L'Ajuntament remodelarà els jardins de Joan Vinyoli EL JARDÍ

Absolen les 9 activistes del Sindicat de Cassoles C.ROCAMORA
- 10

El Centre Cívic de Vallvidrera, en risc de desaparèixer C.ROCAMORA
- 11

LA DRECERA
- 12

L'Institut Tècnic Eulàlia commemora el centenari EL JARDÍ
- 13

Augmenten un 50% les discriminacions J.MUÑOZ
- 14

ENTREVISTA

Elisabeth Bosch: "Defensàvem una universitat pública, catalana, científica i democràtica" C.JUNYENT
- 16

OPINIÓ

MIQUEL SAUMELL, GLÒRIA VILALTA, AITOR ROMERO
- 17

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Aliança entre Jesuïtes Sant Gervasi i el Casal Sant Ildefons
- 18

CULTURA

Neix Collserola Creativa A.RUBIÓ

Els Castellers de Sarrià aconsegueixen un espai provisional per assajar EL JARDÍ

Torna la Festa Major de Vallvidrera EL JARDÍ
- 19

Festa Major del Farró
- 22

El passatge Sant Felip J. DE OLEZA

Nomenclàtor: El carrer de Francolí J.MESTRE

El pintor Josep Maria Xiró C.ROMANÍ
- 24

ENTREVISTA

Joaquim Campanyà: "Volem convertir el Teatre de Sarrià en un referent cultural de Barcelona" C.ROCAMORA
- 26

El Relat d'Elsa Corominas

Les ressenyes de la Casa Usher
- 28

Viure l'espai públic, el pas de la dictadura a la democràcia a Sarrià J.MESTRE
- 30

ESPORTS

Neix la Copa Sarrià, un torneig per fer barri a través del futbol Y.LÓPEZ
- 31

El CE Europa, entre l'espasa i la paret
- 32

BIOLOGIA

Homo sapiens C.JUNYENT
- 33

REMEIS I CUINA DE CONVENT

Els gínjols FRA VALENTÍ SERRA
- 34

ELS JARDINS INSÒLITS

La Petúnia I.VILADEVALL
- 36

EXPLORAR EL JARDÍ

La morera de la seda M.J.TORT
- 37

L'agró roig E.CAPDEVILA I A.REQUEJO
- 38

SALUT

Dia Mundial de l'Alzheimer F.USZHEIMER

Afrontar la incapacitació en la vellesa DOMUSVI BONANOVA
- 39

GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

BCN: BARCELONA CENTRE NEGOCIS

DESPACHOS DE 1 A 4 PERSONAS

Alquiler de despachos Salas de reuniones Oficina virtual

www.bcncentrenegocios.com

Más información:
(+34) 931 810 250
info@bcncentrenegocios.com

Dirección:
Benet Mateu 40
08034 Barcelona

► 18.30 a 20.30 h
Masterclass de pintura. Amb motiu de l'exposició **Fora de joc**. Podrem conèixer de primera mà com Daniel Rodríguez s'enfronta a una obra. **Centre Cívic Can Castelló**
► 19 h
Conta'm una òpera: **La guineueta astuta**, de Leoš Janáček, amb Maria José Anglés. L'òpera descriu la vida al bosc i la relació que té l'ésser humà amb la natura esdevenint un reflex filosòfic del cicle de la vida i la mort.

Centre Cívic Pere Pruna

► 19 h

Aires poètics: **Sofia Crespo Madrid**. Tres generacions de poetes de Veneçuela: Poeta i traductora... lluny d'extingir-se.

Casa Orlandai

Entrada: 3,20 €

26 DIVENDRES

► 18 h

Xerrada: **Taller de ratafia**, amb Vanesa Palacios d'herboristeria Vallvidrera. T'enduràs: 1 ampolla de 250ml amb la teva pròpia ratafia en maceració.

Centre Cívic Vallvidrera

► 18 a 19 h

La nit de la recerca - taller: **ICFO Maciej Lewenstein Quantum School For Teachers**, amb Lucía Castillo García (ICFO). Un taller de física quàntica per a docents de secundària, batxillerat i cicles formatius.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h

Mostra de dansa en 3 solos: **Solenoïde 8**, amb Paola Gay. **Me lo hice yo mismo**, amb Vlad Ló. I **Zofia Kopeć**, amb Zofia Kopeć

Centre Cívic Can Castelló

► 18.30 h

Club de lectura: **La Barcelona del segle XXI a través de les seves novel·les**, amb Jordi Corominas

Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 a 20 h

La nit de la recerca: **Microxerades de 7 minuts**, amb Javier

del Campo

Centre Cívic Vil·la Urània

► 19.30h

Concert: **Laia de la Torre**, piano. Repertori: Wolfgang Amadeus Mozart, Frédéric Chopin i Laia De La Torre **Jardí dels Tarongers** c/ de la Ràbida, 5

Aportació: 12 €

► 20 h

L'imperdible del divendres:

Concert Júlia Boncompagni, cantautora catalana. L'acompanyen: el Pau Mascort a la guitarra, la Irene Romo al violoncel i la Lola Ybran, al contrabaix.

Casa Orlandai

► 27 DISSABTE

► 11 h

Matinal familiar: **Taller en família i vermut comunitari**, amb Arigab. Veniu a gaudir d'un matí creatiu i especial per a tota la família! Infants de 18 mesos a 6 anys.

Casa Orlandai

Entrada: 3,20 €

► 11 h

Itinerari: **La fortuna dels esclaus**, amb Pedro Guerrero. Uns pocs van fer bones fortunes a canvi de la mala fortuna de molts.

Centre Cívic Pere Pruna

29 DILLUNS

► 10 a 12 hores

Caminades saludables, amb la Taula de Salut comunitària dels barris de Galvany i Farró **Centre Cívic Can Castelló**

► 17 -18 h

Comença Espai de conversa en Català, amb Lourdes Calverol i Andreu Jené

Organitza: el Mercat

Mercat Cultural Vallvidrera

30 DIMARTS

► 10 h

Ruta: **Flora i fauna de la desembocadura del riu Besòs**.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 17 h

Espai infantil Mini-elèctric:

Tarda de circ, amb Natalia Tudela de Manos de Fuego.

Malabars, equilibris, jocs i sorpreses t'esperen en aquest taller de circ tan especial.

Centre Cívic L'Elèctric

► 17.30 hores

Activitat infantil: **Jocs de falda per al petit ós**, amb Judith Navarro. Activitat que es fonamenta en les moixaines i jocs de falda, de mans i de dits, i senzills contes rimats, cantarelles... tradicionals. Fins a 4 anys **Centre Cívic Can Castelló**

► 18 h

Aula ambiental: **L'ús de l'energia a la llar**, amb Xarxa d'Equipaments Ambientals de Barcelona

Centre Cívic Vallvidrera

► 19 h

La prèvia al teatre: Parlem sobre Shakespeare i la condició humana amb Oriol Broggi, director de l'obra, i amb una experta, i ho relacionarem amb *La Tempestat*, que l'anirem a veure el dijous 9 d'octubre

Casa Orlandai

Preu: 3,20 €

► 19 h

Club de lectura «Ras i curt»:

Metamorfosi, de Míriam Cano, edita L'Avenç. Ens

acompanyarà l'autora.

Llibreria Casa Usher

Preu de la sessió: 5 €

OCTUBRE

DE L'1 AL 30 D'OCTUBRE

Exposició: **50 anys de Vázquez-Montalbán**, a càrrec del servei de Biblioteques de la Diputació de Girona. Exposició creada per Norma Comics sobre la vida de Pepe Carvalho. **Centre Cívic Vallvidrera**

2 DIJOUS

► 19 h

Presentació del llibre i de l'exposició: **Viure l'espai públic. Activisme veïnal i recuperació de la festa al carrer (Sarrià 1975-1980)**, de Jesús Mestre, Joan Rosés i Pepa Tort.

Es podrà recollir el llibre, editat per Premsa Local El Jardí SCCL, reservat prèviament.

Casa Orlandai

VIST AL TWITTER

Joan Cantimplora
(@JoanCantimplora)

Vist a la parada del bus que duu al Tibidabo. La gent comença a estar farta.

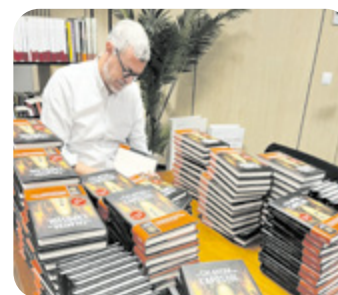
Plataforma Bici Augusta
(@AugustaBici)

Nou asfalt a la Via Augusta, però l'Ajuntament de Barcelona manté la provisionalitat del carril bici pintat durant la Covid-19. Caldria aprofitar per passar-lo a definitiu, no trobeu?

Jaume Clotet
(@jaumeclotet)

150 llibres signats. Seguim!

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Neix la Copa Sarrià, un torneig per fer barri a través del futbol

2

L'Institut Tècnic Eulàlia commemora el seu centenari amb actes a l'escola i en diversos indrets emblemàtics de Barcelona

3

Iniciada la nova fase de reurbanització del carrer Balmes

BODY

DEPORTE

MATERNAL

SUJETADOR

scÖts
ESPECIALISTES EN CORSETERIA I MODA BANY

c/Arimón,6
08022 Barcelona
☎ 93 667 83 90
📞 698 254 271

ROSA FAIA

El Consell Plenari, marcat pel pacte entre el PSC i ERC per invertir al districte

@ Jordi Muñoz González

ANA RUBIÓ I CARME ROCAMORA

El pacte d'inversions entre el PSC i ERC, que planteja 1,8 milions d'euros per a Sarrià - Sant Gervasi - sempre que l'Ajuntament aconsegueixi aprovar els pressupostos - va ser l'objectiu a batre en el Consell Plenari celebrat el mes de juliol. Tant la regidora, Maria Eugènia Gay, com la consellera republicana, Núria Satorra, van reivindicar l'acord, que, en canvi, va rebre crítiques principalment de Junts i dels comuns.

El portaveu dels juntaires, Pol Lloró, que va recordar una vegada més que Junts té majoria absoluta al districte, va titllar l'acord de "paper mullat", ja que només tirarà endavant en cas que s'aprovin els pressupostos de l'Ajuntament, i ara mateix el Govern socialista no té prou suports per aconseguir-ho. "Els vots del PSC i ERC no són suficients", va insistir. En la seva intervenció també va furgar sobre la situació de minoria del consistori socialista. "L'única vegada que ha aconseguit una majoria suficient ha estat per accedir a l'alcaldia de Barcelona. És el poder pel poder. No hi ha pressupostos, això no és democràcia, no es pot governar sense pressupostos", va etzibar.

També la consellera dels comuns Munsu Mompí va descriure el pacte de "poques sorpreses i novetats", i va apuntar que són coses que ja s'havien explicat i que ara es "maquillen" en forma de publicitat. També va criticar la intervenció inicial de Gay en què va exposar -com és habitual- l'informe de les últimes actuacions al districte. "Seguim en el mateix punt en què estàvem. Les obres ja ens les han explicat. Què hi ha de nou?"

Davant totes les crítiques a l'acord, la consellera d'ERC va suggerir que els

partits tenen "enveja" davant d'aquest acord.

Albert Fernández Saltiveri, del PP, va dedicar la seva intervenció a l'últim baròmetre municipal, que recull els problemes de la inseguretat i l'habitatge. Va assegurar que la gestió del PSC en seguretat és un "fracàs absolut" i va repetir, com ja ha fet en gairebé tots els plenis en què ha participat, que cada vegada hi ha més "robatoris" i manca de seguretat. Davant d'això, Gay va recordar que han baixat els delictes i que ara hi ha més agents policials que mai circulant pels carrers.

De què tracta l'acord entre el PSC i ERC? El partit del Govern municipal i els republicans han arribat a un acord per vehicular una dotació pressupostària extraordinària per a inversions de mandat als districtes. L'assignació global acordada és de 20 milions d'euros per al conjunt dels 10 districtes de Barcelona, i en el cas de Sarrià - Sant Gervasi serà concretament d'1.853.188 euros. L'accent es posa principalment en la mobilitat sostenible, pacificacions i millora de l'espai públic. El pacte està signat, però només es podrà executar en cas que l'Ajuntament aconsegueixi tirar endavant els pressupostos del 2025, cosa per la qual encara no té majoria. La majoria dels projectes pactats estaven damunt la taula arran de demandes veïnals, però encara no tenien garantit el seu finançament immediat.

Entre els acords d'inversió, s'inclou la redacció del projecte per a la construcció de dos carrils bici, un de pujada i un altre de baixada, des de la plaça Prat de la Riba fins a la plaça Artós. L'objectiu és connectar la part alta del districte de Les Corts amb la xarxa ciclable de Sarrià - Sant

Gervasi, amb la pujada pel carrer Benet i Mateu, i la baixada pel carrer Capità Arenas. L'import per aquesta actuació és de 150.000 euros.

En segon lloc, es destinaran més de 400.000 euros per a l'execució del projecte dels Jardins d'Oriol Martorell, una demanda que acumula anys de reclam, que ja té el projecte fet, però que no comptava amb dotació pressupostària.

Una altra de les actuacions serà l'execució de tres plans de mobilitat. El primer, amb un cost de 17.000 euros, és a la zona d'alta concentració escolar a la ronda de Dalt, entre la plaça Alfons Comín fins a l'avinguda J.V.Foix. El segon, un pla de mobilitat a la zona sud del barri del Putxet, una reivindicació que ha posat damunt la taula la plataforma Putxet Sud i per a la qual es destinaran 16.000 euros. En tercer lloc, un pla de mobilitat de Vallvidrera i el cim del Tibidabo, amb un cost de 17.000.

El pacte entre republicans i socialistes també apunta la pacificació del carrer Escipió i la millora dels seus entorns, amb un import d'un milió d'euros, sent l'actuació que més diners rebrà.

Per últim, es col·locarà una marquesina i mobiliari urbà al passeig de Reina Elisenda, amb una dotació de 120.000 euros. També es destinaran 83.000 euros al projecte de remodelació i pacificació de la plaça d'Adrià, amb especial atenció a la preservació del monument a Carasco i Formiguera. En darrer lloc, 50.000 euros per a la climatització del casal de Can Rectorer.

L'acord també inclou la constitució d'una taula de seguiment del pacte i de l'evolució de cadascun dels projectes durant tot el seu desenvolupament. "Aquest acord aporta una inversió rellevant i equilibrada per a Sarrià - Sant Gervasi, amb actuacions que responen a les necessitats de diversos barris i sectors de la població: des de millores en la mobilitat i l'espai públic, fins a projectes socials i de sostenibilitat. A més, s'emmarca en una visió compartida entre governs que prioritzen la descentralització i l'atenció al territori", ha destacat la consellera republicana Núria Satorra en declaracions a El Jardí. Així mateix, ha subratllat que l'acord reflecteix la voluntat d'ERC "de fer política útil, propera i transformadora, amb un model de districte que no deixa cap barri enrere."

Refugis climàtics

Més enllà d'aquestes qüestions, abans del Consell Plenari, com és habitual, es va celebrar l'Audiència Pública, en què el veïnat va fer arribar les seves inquietuds. Davant l'onada de calor, la manca de refugis climàtics operatius els caps de setmana i durant el mes d'agost ha

esdevingut una preocupació creixent per al veïnat del districte. Per això, una veïna de Sarrià va instar les autoritats a convocar una reunió d'urgència amb les entitats de Sarrià per abordar la situació i buscar solucions efectives. En resposta, la regidora va confirmar que ja s'està aplicant una mesura immediata: s'han habilitat més de 500 metres quadrats a l'entrada de la Biblioteca de Sarrià i a l'avantsala del saló d'actes, que funcionaran com a refugi climàtic. L'espai està condicionat amb sofàs, cadires i avituallament per garantir el confort i el benestar dels usuaris durant els períodes de més calor.

Paral·lelament, una altra veïna, en representació dels Amics del Parc del Putxet, va denunciar que el parc s'està deteriorant a causa de la manca d'intervencions de manteniment i va qüestionar la inclusió del parc en el pla de refugi climàtic, qualificant-la de "mentida". Gay va afirmar que es revisarà la situació del parc.

Porta a porta

El Porta a Porta a Sarrià és una iniciativa de l'Associació Veïnal que ja fa més de dos mandats que està en funcionament i que contribueix de manera efectiva a facilitar el reciclatge al barri i la millora de la gestió dels residus domèstics. De fet, el 67 % del veïnat de Sarrià recicla correctament, una xifra molt superior a la mitjana de Barcelona (40 %) i per sobre del llindar mínim del 50 % marcat per la Unió Europea, que podria sancionar els municipis que no hi arribin.

L'Associació Veïnal ara demana una nova campanya de difusió per fomentar el reciclatge, reduir els incompliments i sancionar les infraccions reincidents, així com disminuir els sorolls associats al servei de recollida. "Demanem que mai més tornin els contenidors al nucli antic, que és tan bonic, tan ben cuidat i tan estimat pels veïns". Des del Districte, s'ha recollit la proposta i s'ha expressat el compromís de treballar-hi: "Agafem el guant de la vostra proposta."

La intervenció de l'AV es va produir poc abans que es debatés una proposició de Junts que demanava reduir els sorolls de recollida i garantir el descans del veïnat a la nit entre les 23h i les set del matí, i que no comporti l'acumulació de brutícia i bosses de brossa al carrer. La proposta va tirar endavant amb els vots favorables de Junts, ERC i el PP. En canvi, s'hi va oposar el PSC, i Vox. Els comuns es van abstenir.

Mobilitat

La mobilitat és una qüestió que preocupa diversos barris del districte. Per una banda, la Plataforma Putxet Sud va demanar rebre informació detallada

Segueix a la pàgina següent >

sobre la tramitació de l'estudi de mobilitat previst a la zona sud del barri, així com més claredat sobre el futur del projecte de la plaça Maria Ventura i Gasol. El veïnat recorda que aquest és una de les àrees amb menys places d'aparcament públic de la ciutat i insisteix que qualsevol transformació urbanística ha de tenir en compte aquesta realitat. Des del Districte es va mostrar disposició a convocar una reunió per abordar aquestes qüestions amb la Plataforma.

Per l'altra banda, José Luís Lorente, en representació del veïnat de Can Rectoret, va instar a començar a treballar en el pla de mobilitat dels barris de muntanya, com més aviat millor. Lorente va assenyalar com a prioritat la millora de l'entrada al barri del Rectoret, que, actualment, no està habilitada per a camions ni per a vianants amb mobilitat reduïda i ha demanat que es tingui en compte el veïnat a l'hora de dissenyar les actuacions.

Pipicà

Un dels temes protagonistes va ser, un cop més, la disconformitat d'alguns veïns amb la construcció d'un pipicà a la zona de Torre Flemming, per la qual han sol·licitat la reubicació del projecte. Això no obstant, segons va reiterar Gay, l'informe tècnic confirma que l'àrea és òptima per a aquest ús.

Buenos Aires

L'altra gran protagonista va ser la proposta veïnal per convertir la Casa Buenos Aires en un equipament municipal, destinat a habitatge dotacional per a joves i gent gran, que va ser denegada pel Govern del districte. La regidora va comunicar que el projecte no és viable per motius jurídics i que, per mantenir l'expropiació, només es pot justificar per allotjament d'emergència.

Des de la Plataforma Defensem la Casa Buenos Aires, Joan Baucells va expressar el desacord amb aquest diagnòstic, tot assenyalant que la normativa permet usos assistencials i dotacionals i insistint que el projecte veïnal, dissenyat a partir d'un procés participatiu, ja preveu aquesta doble funcionalitat.

Així mateix ho va defensar Núria Satorra, consellera portaveu d'ERC, que va presentar una proposició al plenari refermant la proposta veïnal, la qual va qualificar de "realista" i "legalment viable". Va ser aprovada amb els vots dels republicans, Junts i PP. Vox va votar en contra i el PSC s'hi va abstenir justificant novament les qüestions judicials. La regidora va lamentar la situació i va avançar que s'arranjarà l'entorn de l'edifici per crear un jardí amb espais comuns oberts al barri. ■

Iniciada la nova fase de reurbanització del carrer de Balmes

EL JARDÍ

Des del 4 d'agost s'ha iniciat la nova fase de reurbanització del carrer Balmes amb treballs que implicaran l'ocupació del costat Besòs i que està previst que s'allarguin fins al maig de 2026. Durant aquesta fase es mantindrà un carril de circulació en sentit descendent i dos carrils ascendants, sense afectacions per al transport públic. La implantació s'ha fet el cap de setmana del 2 i 3 d'agost, mantenint un carril de circulació per sentit.

Mentre durin les obres, també començaran els treballs de renovació de la

canonada d'aigua potable que transcorre per la vorera del carrer de Balmes. L'actuació es farà per trams, i sempre es deixarà habilitat un itinerari per a vianants i amb accés a les porteries i els comerços. Les obres de canalització s'estendran pel costat Besòs, primer entre la ronda del General Mitre i el carrer de Pàdua, després entre el carrer de Pàdua i el carrer de Sant Hermenegild, i finalment entre aquest i el carrer de Guillem Tell.

Paral·lelament, també s'iniciaran els treballs d'ampliació de la vorera al carrer de Francolí, entre Balmes i el carrer de Sant Guillem, per continuar amb l'alineació de la vorada existent.

Durant aquesta fase, i amb una durada aproximada de tres setmanes, es començaran també els treballs a la plaça de Molina. Aquesta actuació comportarà la reducció a un sol carril de circulació al carrer de Balmes en sentit ascendent entre la Via Augusta i Guillem Tell, així com a la calçada de la Via Augusta en sentit ascendent. I es traslladarà la parada del bus existent a la Via Augusta. ■

¿QUIERES CONOCER CUBA?

Una experiencia de viaje exclusiva y transformadora

Te enseño todo Cuba, con casa con vistas al mar a 7Km. de La Habana (Cojímar)

Vivencias únicas • Guía privado • Seguridad personal

¡VIVIRÁS CUBA A TOPE!

Coche turista,
playa, cena,
veladas y mojitos

20.000€

25 o 30 días

Contacta con Oban 633 348 066

L'Ajuntament remodelarà els jardins de Joan Vinyoli de Sarrià

EL JARDÍ

La comissió de Govern de l'Ajuntament de Barcelona ha aprovat el projecte executiu de millora de l'Espai Verd dels Jardins de Joan Vinyoli de Sarrià. Es tracta de la remodelació d'un total de 3.876,26 m2, que forma part dels treballs previstos al barri del Pla de Manteniment Integral (PMI) en el marc del Pla Endreça. Les obres tenen un pressupost d'1,2 milions d'euros, i està previst que comencin a principis de 2026 amb un termini d'execució de tres mesos.

Les millores:

- Nova xarxa primària, nou capçal de reg
- Nova xarxa secundària de reg per degoteig en parterres arbustius i reg mixt (degoteig i aspersió) en parterres mixtos d'arbustiva més gespa
- Plantacions de nous arbres a escocells

buits i retirada prèvia de soques

- Retirades d'arbres morts per la sequera existents als parterres i noves plantacions
- Plantacions de gespa i grups d'arbustives
- Col·locació de tanca perimetral a les zones amb arbustives noves
- Col·locació de vorada perimetral als parterres
- Reposició paviment d'aglomerat a la vorera
- Paviment de sauló estabilitzat als camins interiors

Aquesta actuació forma part de les prop de 3.000 actuacions del PMI. Fins al 2028 s'inverteixen 435 milions d'euros per mantenir, renovar i transformar l'espai públic i així garantir-ne l'excel·lència, dels quals 180 milions són gestionats directament pels districtes, per tant, el barri se situa com a eix vertebrador del pla. ■

Absolen les 9 activistes del Sindicat de Cassoles que van intentar aturar un desnonament

@ Frederic Esteve

CARME ROCAMORA

Les 9 activistes encausades del Sindicat d'Habitatge de Cassoles han estat absoltes després de quatre anys de persecució judicial. Van ser acusades d'haver intentat evitar el desnonament d'una família amb tres menors al barri del Putxet l'estiu del 2021. Els fets es remunten al 26 de juliol d'aquell any, quan, segons la versió del Sindicat d'Habitatge de Cassoles, es va produir un desnonament il·legal per part dels Mossos d'Esquadra en un edifici propietat de la Diputació de Barcelona, al número 22 del carrer Ferran Puig.

La Fiscalia demanava vuit mesos de presó a cada activista per un intent de "robatori amb força i danys". Després va qualificar els fets d'un delictes lleus d'usurpació i un delictes lleus de danys, però

finalment, en tractar-se d'unes tipificacions lleus i haver transcorregut més d'un any entre l'obertura de judici i la celebració d'aquest, els delictes han prescrit, tal com ha avançat La Directa.

"Quatre anys després de les detencions de 9 companyes del Sindicat, hem aconseguit desmuntar el seu muntatge policial. Agraïment i amor infinit a totes les que ens heu acompanyat: hem guanyat!", ha escrit el Sindicat a les xarxes socials.

El procés judicial, no exempt de polèmica, ja havia estat ajornat el passat 29 d'abril per irregularitats en la gestió de les citacions. Només quatre de les nou persones encausades van rebre notificació formal per comparèixer. Segons va transcendir, la Fiscalia havia perdut el registre de les citacions i, sense tenir constància de qui havia estat notificat, va arribar a amenaçar amb dictar ordres de detenció, cerca i captura i declarar en rebel·lia totes les encausades, independentment de si havien estat informades del judici o no. Davant d'aquesta situació, les defenses van denunciar "incompetència" i un "autèntic despropòsit" judicial.

Davant de la situació, el Sindicat d'Habitatge de Cassoles i el grup de suport als 9 de Cassoles van posar en marxa una campanya de micromecenatge per cobrir les despeses jurídiques i ha fet una crida a l'organització veïnal per mostrar suport a les encausades. Denuncien que el cas ha estat "fabricat per castigar-nos per defensar el dret a l'habitatge". ■

El Jardí

PREMSA LOCAL · SCCL

ara també a Bluesky!

Segueix-nos per estar al dia de totes les novetats, activitats i curiositats del nostre jardí.

 Bluesky

HOGESER
Serveis de neteja

Comença al setembre, recarrega't i renova't

Programa la teva neteja

NETEJA DE TEMPORADA

Tornada de vacances

Regala una neteja

RESERVA-LA JA 628171086

visita'ns a hogeser.es

Quan necessites ser cuidat
**ESTEM AL
TEU COSTAT**
RESIDÈNCIA PER A LA GENT GRAN

📍 **DomusVi Bonanova**

Atenció professional · Tracte familiar · Vida activa

C/ Calatrava, 83 - Bacerlona | Tel. 93 253 49 40 | domusvi.es

El Centre Cívic de Vallvidrera, en risc de desaparèixer per l'ampliació de la Biblioteca: què està passant?

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

Malestar entre el veïnat de Vallvidrera per un possible tancament del Centre Cívic Vázquez Montalbán per situar-hi una ampliació de la Biblioteca de Collserola Josep Miracle. Si bé el revolt s'ha generat en els últims dies, es tracta d'un projecte que ja fa dos anys que està damunt la taula, i que ha anat fent passos d'esquena al veïnat i sense comptar amb la seva implicació, segons ha pogut saber El Jardí a partir de diverses converses amb els agents implicats.

El projecte l'ha capitanejat Biblioteques de Barcelona, sempre en coordinació de la directora de la Biblioteca, que també és veïna de Vallvidrera, Núria Flò. Actualment, la Biblioteca està catalogada com a "petita", i el personal es limita a tres persones. L'objectiu és, aprofitant els diners que dona la Diputació de Barcelona per biblioteques, ampliar l'espai, així tenir més personal i poder fer molts més projectes. Ara bé, l'única manera d'ampliar la Biblioteca és, per raons arquitectòniques, agafant l'espai del Centre Cívic. L'actuació costaria dos milions d'euros que haurien

d'assumir tant l'Ajuntament com la Diputació.

L'Ajuntament ho veu amb bons ulls

Ara fa uns mesos, des de l'Ajuntament es va convocar l'Associació Veïnal per parlar d'aquest projecte. Els representants municipals del districte van exposar que veïen amb bons ulls l'ampliació, perquè la Biblioteca està "sobreexplotada". És un argument que no comparteix bona part del veïnat, i és que l'equipament gairebé mai és ple. També a començaments de juliol es va convocar des de la Biblioteca i l'Ajuntament diversos veïns -per mail a l'Associació Veïnal, per grup de WhatsApp a altres- i es va exposar el projecte d'ampliació. En cap moment de la intervenció els ponents van parlar sobre la conseqüència sobre el Centre Cívic, però després el veïnat ho va preguntar i es va confirmar. Hi havia unes trenta persones, i cap veí es va mostrar favorable al projecte.

Segons la direcció de la Biblioteca, ells assumirien part de les activitats que es fan al centre cívic, mentre que l'Ajuntament contemplaria donar al Mercat

Cultural la gestió d'algunes activitats. És una opció que en cap moment s'ha parlat amb el Mercat Cultural, que de fet va néixer com espai cultural i no pensat per fer activitats com les que es pressuposa que haurien d'assumir: Pilates, ioga o els tallers infantils. I aquestes són unes activitats imprescindibles per la salut del veïnat de la muntanya, on no hi ha gimnasos. Mentre que els veïns no veuen beneficis d'aquesta mesura, sí que són molt clars per a l'Ajuntament: s'estalviaria els diners de la gestió del Centre Cívic, que quedaria repartida entre la Biblioteca i el Mercat.

"La situació que es planteja des del Districte i des de Biblioteques de Barcelona és que tenim la possibilitat de creixement de la Biblioteca i del Mercat Cultural, enfortint i aglutinant la tasca educativa i comunitària que estem fent des d'aquests dos equipaments", exposa Núria Flò a El Jardí. Des de la direcció de la Biblioteca no entren a valorar l'oposició veïnal al projecte.

"No veiem on pot guanyar el barri"

Davant de tot això l'Associació Veïnal de Vallvidrera ja ha consensuat una postura: oposar-s'hi. "No li trobem sentit en cap dels punts. Ni l'ampliació de la Biblioteca està justificada, ni està justificat perdre el Centre Cívic. No veiem per on pot guanyar el barri. Ara mateix només veiem una maniobra perquè l'Ajuntament s'estalviï una gestió", exposen a El Jardí. Veuen amb indignació la gestió opaca que s'ha fet de tot plegat, per això opten perquè s'aturi el projecte i en tot cas treballar-lo conjuntament des de zero. No estan en cap cas en contra de l'ampliació de la Biblioteca, però sí si suposa perdre el Cívic. Així mateix, recorden que el Centre Cívic és un lloc molt estimat, que es va lluitar per aconseguir-lo. Com a Vázquez

Montalbán porta 20 anys, però abans en aquell indret hi havia la Llauna, un espai autoconstruït pels veïns que es finançava amb les seves aportacions.

En paral·lel, l'Associació Veïnal se sumarà als moviments que alguns usuaris del centre cívic ja han anat fent: s'han començat a recollir signatures i es preveuen mobilitzacions. Es tracta d'un grup de diverses famílies del barri, usuàries assídues de l'Espai Infantil del Cívic, així com d'altres activitats com Teatre i Espectacles Infantils. "La nostra sorpresa va ser doble, en primer lloc, per no haver comunicat ni demanat opinió als veïns de Vallvidrera de la supressió d'aquest espai i, en segon lloc, per l'ampliació d'una Biblioteca que ja gaudeix d'un generós espai i la qual mai està ni a un 50 % del seu aforament", exposa en conversa amb El Jardí Victor Fuentes.

"No estem gens d'acord que es posi un punt final a una entitat de cohesió veïnal al ja per si disgregat barri de Vallvidrera. No estem d'acord que es talli l'accés a la cultura i el lleure, no només als nostres infants, sinó també als adults i a les persones de la tercera edat que assisteixen diàriament al Centre Cívic i sobretot no estem d'acord que interessos personals i/o pressupostaris d'uns pocs afectin tot el barri i molt menys que aquest barri no hagi pogut participar d'aquesta decisió tan sensible. Que no ens malinterpretin, no estem en contra d'una millora del servei de Biblioteca, si és que aquesta ho ha de menester, però amb el que sí que estem rotundament en contra és que aquesta millora porti la supressió d'un espai tan important per a la divulgació de la cultura i el lleure i sobretot per a la cohesió del teixit veïnal, el qual és tan important a barris de la Barcelona profunda com al de Vallvidrera, que ja pateix històricament un oblit sistemàtic", afegeix. ■

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:

1r Premi a la millor Botifarra d'ou artesanal tradicional

2n premi a la botifarra d'ou singular

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

PARLEM DES DELS EIXOS... de Salut i Cures

Entre fils i agulles... la comunitat

Cosir pot ser moltes coses: una afició, un ofici, una teràpia, una estona compartida, un record d'infància...

Es pot cosir en solitari, però també compartint els fils, les robes, les tisores, les agulles, els botons, els dubtes i les ganes d'aprendre en un espai ple de creativitat i nous projectes.

Així, els grups de costura esdevenen un valor comunitari quan transformen vides i relacions, quan des de l'organització col·lectiva s'ofereixen com a espais de cura, de suport mutu i d'aprenentatge. Solen ser espais molt femenins, però no només, en els quals, amb el temps, es creen vincles més enllà del coneixement d'una tècnica o d'un estil.

També poden ser espais d'economia social i circular, cridats a convertir-se en projectes d'emprenedoria que generin recursos, insercions laborals o autoocupació.

A Barcelona hi ha molts exemples de grups de costura comunitaris que s'han convertit en un actiu per al seu barri, cosa que vol dir que contribueixen a canalitzar situacions personals i col·lectives transformant-les positivament, consolidant-se així com un valor dins de la comunitat.

Convençudes de l'enorme potencial comunitari dels grups de costura, fa ja uns mesos que des de La Drecera treballem per impulsar-los a Sarrià i a Vallvidrera, comptant amb la implicació directa de la Casa Orlandai, el Centre Cívic de Sarrià, el Mercat Cultural a Vallvidrera, la Biblioteca Collserola-Josep Miracle, i el Centre Cívic Vázquez Montalbán, amb l'assessoria de la Cooperativa Etcèteres.

Esperem que també esdevinguin espais profitosos pel veïnat. Així, si el món de la costura et mou i t'interessa, a prop de casa tens algunes opcions per compartir-lo amb altres persones:

Casa Orlandai. Hi ha 2 grups: dimecres i dissabtes de 10 a 13h. Més informació: 93 252 42 62 / repcio@casaorlandai.cat

Centre Cívic de Sarrià: els dissabtes d'11 a 14h. Més informació: 93 256 27 20 / informacio@ccsarria.cat

A Vallvidrera: "El Fil dels Barris de Muntanya". Trobada veïnal per construir un espai de costura compartida, en el marc de la Festa Major de Vallvidrera. 18 de setembre, 18h. Plaça Centre Cívic Vázquez Montalbán. Activitat gratuïta.

Assemblea de La Drecera 17 de setembre, 18:30h Espai Gardenyes

Aquest és l'espai participatiu més important per a nosaltres, i per això us convidem a venir i a formar part dels projectes que s'estan desenvolupant i de noves propostes que puguin sorgir als diferents eixos temàtics que treballem: cultura i educació, ecologia, salut i cures, ocupació, comerç de proximitat i ESS, habitatge.

Us hi esperem!

Agenda

LA DRECERA ET CONVIDA:

FESTA MAJOR DE FONT DEL MONT I DE MAS GUIMBAU
Del 5 al 7 de setembre de 2025

FESTA MAJOR DE VALLVIDRERA ALS JARDINS D'ASPASIM (C/MONT D'ORSÀ, 22)

11 de setembre:

11:00h - Mercat de segona mà i agroecològic a Vallvidrera

12:30h - Vermut musical amb sessió de Jazz
Organitza: Comissió de Festes AVV de Vallvidrera i La Drecera

ASSEMBLEA DE LA DRECERA
17 de setembre, 18:30h. Espai Gardenyes (c/Cardenal Sentmenat, 10)

EL FIL DELS BARRIS DE MUNTANYA

Trobada veïnal per construir un espai de costura compartida, en el marc de la Festa Major de Vallvidrera
18 de setembre, 18h
Plaça Centre Cívic Vázquez Montalbán. Activitat gratuïta

DIA EUROPEU SENSE COTXES: PARKING DAY

19 de setembre, a la Placeta del Xiprer
17:30 a 19h: Contacontes especial de sostenibilitat
18 a 20h: Els projectes comunitaris a Sarrià
20h: Sopar performatiu "Pàrquing Pastinaca"

Pots consultar el detall de les activitats a: ladrecera-sv.cat/agenda/

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

[@LaDreceraSv](#) [@ladrecerasv](#)

Promou i finança:

Amb la col·laboració:

L'Institut Tècnic Eulàlia commemora el centenari de la seva fundació amb una sèrie d'actes a l'escola i en diversos indrets emblemàtics de Barcelona

@ Arxiu Nacional de Catalunya

EL JARDÍ

El curs 2025-2026 s'escau el centenari de l'Institut Tècnic Eulàlia, creat a Sarrià el 25 d'octubre de 1925 per iniciativa del pedagog Bartomeu Oliver, inspirant-se en les propostes del moviment de l'Escola Nova. Arran d'aquesta efemèride, s'estan organitzant una sèrie d'actes commemoratius, com ara xerrades, conferències, exposicions, visites a l'escola i concerts, que culminaran amb la festa del centenari, prevista per al dissabte 24 d'octubre de 2026, als jardins del Tècnic, a la qual estan convidats tots els alumnes i professors que han passat per les seves aules al llarg d'aquests cent anys. Serà una bona ocasió per retrobar antics companys i rememorar les pàgines viscudes a l'escola per tantes generacions d'estudiants. Totes aquestes propostes es presentaran a la premsa i a la comunitat acadèmica aquest octubre, en un acte que tindrà lloc a la sala d'actes del Frederic Mistral - Tècnic Eulàlia.

Una celebració a Pedralbes i una exposició a la Biblioteca de Catalunya

Entre els actes programats, hi ha prevista una celebració al monestir de Pedralbes, seguida d'un breu concert de la Coral Sant Jordi per Santa Eulàlia, patrona de l'escola, i una exposició a la Biblioteca de Catalunya durant el mes de març del 2026, acompanyada d'una sèrie de conferències a la Sala

Llevant de la Biblioteca sobre el llegat del Tècnic Eulàlia.

Fundat pel pedagog i humanista Bartomeu Oliver amb la seva esposa Dolors Jordana, l'Institut Tècnic Eulàlia (ITE) va néixer com un ambiciós projecte educatiu i model de civilització en un moment històric de profunda transformació. Emmirallat en els corrents de renovació pedagògica europeus i inspirat per Maria Montessori, l'ITE proposava una alternativa a l'ensenyament tradicional i als models escolars de l'època: una formació humanística i lliure, integral, arrelada en valors cívics i oberta al món. El projecte combinava amb naturalitat la religió, oberta i comprensiva, la coeducació i la convivència social integradora i la defensa de la llengua catalana com a eina de cultura i expressió. Durant la República i la Guerra Civil, l'ITE esdevingué un espai de refugi, resistència i solidaritat, i es va mantenir fidel als seus valors, malgrat les col·lectivitzacions, l'exili i les prohibicions del franquisme. Aquesta continuïtat fou possible gràcies al lideratge dels directors Josep Campmany, Mercè Campmany i Núria Bonet.

Amb els anys, l'Institut s'anà transformant i el 1995 fou integrat al projecte de la Fundació Collserola esdevenint part de l'Escola Frederic Mistral - Tècnic Eulàlia, des d'on continua el seu projecte educatiu. ■

Els nens del Tècnic Eulàlia estem de celebració

PERE EQUISOAIN

— Aquest col·legi no pot haver existit! Això em va dir una companya. Érem a una reunió del grup d'amics que escrivim llibres col·lectius. Del meu relat de ficció, en comentàvem un episodi que tenia lloc els anys 60 del segle passat en un col·legi.

— I tant que va existir i ara en celebrem el Centenari! —va ser la meua resposta vehement. Jo m'havia inventat un col·legi que s'assemblava molt al *Tècnic*, al meu Tècnic Eulàlia.

Haviem d'escriure sobre aquells anys grisos del franquisme. Temia que això ens portaria a un llibre amb relats molt durs. Jo vaig voler aportar un punt lluminós entre tanta foscor, no per amagar la veritat. El que volia era afegir algun full més amable per al lector. I crec que ho vaig aconseguir, inventant-me un col·legi que ja existia. Ara veig aquell Tècnic Eulàlia com una mena d'oasi solitari i valent, com un centre de pacífica resistència cultural i pedagògica.

Va ser una sort poder fer classes de català de manera més o menys clandestina a partir de cinquè de Batxillerat. Va ser una sort tenir professores com les *senyoretes* Maria Novell i Núria Bonet, que van fer de l'ensenyament l'ofici més noble. Va ser una sort aprendre amb aquell equip de mestres que tant estimaven la docència i que no esmento perquè tots els seus noms no cabrien en un sol article. Va ser una sort tenir els "altres professors", els qui no exercien oficialment, com el Sr. Lladó, el millor reforç que podíem tenir en les hores

lliures a la sala d'estudis. Va ser una sort que els meus pares em portessin al Tècnic Eulàlia.

Tinc, avui, una altra sort. Un cop jubilat, i amb la majoria dels meus companys d'aquella època, hem fet revifar l'amistat que ens va unir fins a formar, ja fa uns anys, un nombrós grup amb els integrants de dos cursos consecutius. Anem organitzant, des que ens vàrem retrobar, dinars, petits viatges, visites culturals i tot allò que se'ns acut. Sí, seguim sent *els nens del Tècnic Eulàlia*.

En aquest grup tenim una "presidenta d'honor", la senyoreta Mercè Crehuet, que ens feia classe de francès i que, als seus més de cent anys, continua sent un dels nostres referents. Cada aniversari seu li regalem un esplèndid ram de flors, que ella ens agraeix amb el mateix esperit d'ànim que tenia quan era la nostra "profe".

Aviat celebrarem el Centenari del Tècnic Eulàlia, potser és el que m'ha empès a escriure aquestes línies, l'excusa perfecta per explicar aquestes coses que porto dins. Diu molt de la nostra escola, que una nombrosa colla d'exalumnes, quasi seixanta anys després d'haver-hi sortit, mantinguem l'amistat i la cohesió. Com va dir un membre del grup: "Això és un miracle. Som un miracle." Potser hi té molt a veure que el nostre col·legi ens donés els millors fonaments.

Serveixin aquestes línies per agrair i recordar, en un sentit homenatge, els nostres professors. Gràcies a tots, a elles i a ells. ■

Augmenten un 50 % les situacions de discriminació a Sarrià - Sant Gervasi

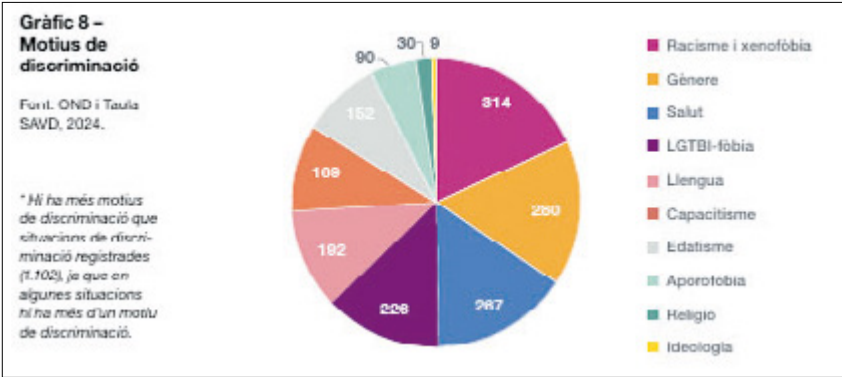
JORDI MUÑOZ GONZÁLEZ
Sarrià - Sant Gervasi ha registrat un augment significatiu de les situacions de discriminació notificades durant el 2024. Segons l'últim informe de l'Observatori de les Discriminacions de Barcelona, es van comptabilitzar 39 casos al districte, un 50 % més que l'any anterior, quan se'n van registrar 26. Malgrat aquest repunt, el districte es manté entre els que menys situacions discriminatòries registren, només per darrere de les Corts (29) i Gràcia (32).
A escala de ciutat, els casos totals van

augmentar un 27,4 %, van passar de 865 (2023) a 1.102 situacions (2024) de discriminació registrades, la xifra més alta des que es recullen dades sistemàtiques. Ciutat Vella (135), l'Eixample (117) i Sants-Montjuïc (105) continuen encapçalant la llista de districtes amb més incidències registrades, amb més de 100 cadascun, doblant i triplicant les xifres de la resta de districtes.
Espais privats i públics, escenari de la majoria de casos
El 2024, els espais privats amb accés

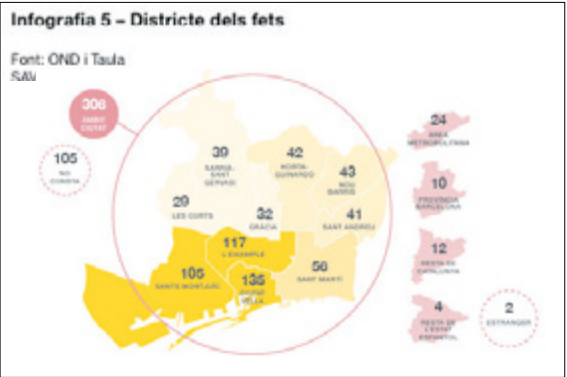
condicionat, com habitatges i empreses, van concentrar bona part dels fets (541). També s'han incrementat els casos en espais públics (516), especialment en carrers, places, parcs i platges (155), així com en centres hospitalaris (110) i oficines de serveis (44). Els bars (34), comerços (29) i xarxes socials (23) també continuen sent punts sensibles.
Racisme, gènere i LGTBI-fòbia, els principals motius
A tot Barcelona, els principals motius de discriminació van ser el racisme i la xenofòbia (314 casos), seguits per la discriminació per raó de gènere (280) i l'LGTBI-fòbia (147). L'informe també destaca que gairebé la meitat de les situacions afecten diversos eixos de discriminació alhora — per exemple, per ser dona i migrant, o per parlar català i tenir una discapacitat.
El discurs d'odi es consolida com una

tendència preocupant: una de cada quatre situacions registrades el 2024 estava relacionada amb aquest tipus de discurs, especialment a través de xarxes socials, on la impunitat i la manca de mecanismes de control efectius continuen sent un repte.
Més consciència i més capacitat de denúncia
Segons l'Ajuntament, aquest augment en els casos no indica necessàriament que hi hagi més discriminació, sinó que la ciutadania està més sensibilitzada i disposada a denunciar. També s'han enfortit els circuits d'atenció i detecció, tant des de l'Oficina per la No Discriminació (OND) com des de les entitats que formen la Taula SAVD.
A Sarrià - Sant Gervasi, el repunt de casos podria respondre a una millora en la territorialització de la prevenció, tot i que l'informe també adverteix que encara hi ha una infra-denúncia important, especialment en l'àmbit digital i en col·lectius com les persones grans o amb diversitat funcional.

L'OND atén gratuïtament les víctimes
Qualsevol persona que hagi patit una discriminació a la ciutat pot adreçar-se, de forma gratuïta i confidencial, a l'Oficina per la No Discriminació (carrer Ferran, 32), trucar al 934 132 000, o contactar-hi telemàticament a través de la seva web. L'objectiu és acompanyar, assessorar i garantir la reparació i la no repetició de les situacions de vulneració de drets. ■

Gràfic de les discriminacions per districtes.

Gràfic de les discriminacions per ubicacions.

ARA ÉS EL MOMENT DE VENDRE EL TEU PIS

PER QUÈ ARA?

- ✓ Demanda real
- ✓ Tipus d'interès estabilitzats
- ✓ Oferta limitada

699 21 67 48

Carrer Provença 325 · 08037 Barcelona
hola@comfihomes.es

OFERTA EXCLUSIVA DE REGAL *

- ✓ Valoració professional
- ✓ Cèdula d'habitabilitat
- ✓ Certificat energètic

*L'oferta només és vàlida si es contracta la comercialització de l'immoble amb Comfi Homes.

Clients satisfets, la millor garantia

4.8/5
Google Reviews

ELISABETH BOSCH

“Defensàvem una universitat pública, catalana, científica i democràtica amb assemblees, vagues i manifestos”

Elisabeth Bosch va desenvolupar la seva trajectòria acadèmica a la Universitat de Barcelona, on es va llicenciar i doctorar en Química. El 1989 va accedir a la càtedra de Química Analítica, des d'on va contribuir a la docència i a la recerca. Amb la seva jubilació, el 2016, la veïna de Sarrià va culminar una llarga carrera vinculada a la universitat, tot i encara tenir alguna carpeta oberta.

CRISTINA JUNYENT

Elisabet, comencem pel principi, com estava la universitat durant els darrers anys del franquisme, el moment en què vas entrar com a professora?

Vaig estudiar Química en ple franquisme, en una universitat antiquada i tancada, mentre el moviment estudiantil reclamava modernització i democràcia. Potser l'acte més representatiu del moment va ser la tancada d'alumnes, professors i intel·lectuals als caputxins de Sarrià, el 9 de març de 1966 —la caputxinada—, amb l'objectiu de fundar el Sindicat Democràtic d'Estudiants, format per persones de diverses formacions i orientacions polítiques.

Vas començar de PNN a la facultat de Química de la UB, què volia dir?

A finals dels anys 60 i durant els 70, l'augment d'estudiants universitaris va generar una manca molt notable de professors, que es va cobrir amb docents PNN (Professors No Numeraris). Sense requisits formals, amb un tros de guix i alguns llibres, aquests docents cobrien tota mena de docència. La situació es va prolongar i va donar lloc al moviment de PNN, actiu a les universitats públiques catalanes i d'arreu d'Espanya, que volia modernitzar el sistema universitari i estabilitzar el professorat amb contractes laborals, sense necessitat d'assolir la condició de funcionaris.

Com us vau mobilitzar per trobar l'estabilitat laboral i lluitar alhora contra l'endogàmia i el clientelisme?

Defensàvem una universitat pública, catalana, científica i democràtica amb assemblees, vagues i manifestos. Vam aconseguir modernitzar la universitat, però no substituir el sistema funcional per un altre de contractació laboral.

Com era la docència abans de la democratització de la universitat?

En entrar a la carrera es feia un curs, *selecciu*, comú per a tots els estudiants de ciències (matemàtiques, física, química, biologia i geologia). Com que estava organitzat en diversos grups, era freqüent que cada professor impartís el seu propi programa en el curs de Química General que s'hi donava. Nosaltres vàrem impulsar la introducció d'un programa i llibres comuns i, sobretot, un examen únic, cosa que va representar un gran i revolucionari avenç.

Elisabeth, tu et vas especialitzar en Química Analítica. Ens pots explicar què és i per què és important?

La Química Analítica estudia la composició dels materials mitjançant tècniques físiques i químiques i el tractament de dades associat. És clau en processos industrials, ambientals i clínics. La modernització de la disciplina va incorporar diferents tècniques experimentals,

aproximacions estadístiques i camps d'aplicació. La renovació va ser impulsada des del departament de la UB i enriquida per trobades estatals de professors i en col·laboració amb diverses generacions de docents.

La Química Analítica només es tracta com una disciplina específica a Espanya? Per què és millor que els analítics, orgànics i inorgànics, estiguin tots junts?

Sí, Espanya té tradició pròpia, especialment per la seva presència inicial a Farmàcia. És millor que els químics analítics treballin junts perquè comparteixen una manera específica d'enfocar problemes, metodologies i anàlisi de resultats. Això facilita abordar una gran varietat de mostres de tota mena, tant biològiques com industrials, amb rigor i especialització.

Com va ser el canvi de la recerca en Química Analítica?

Inicialment, la recerca se centrava a desenvolupar metodologies per identificar i quantificar components en una mostra, establint els límits de detecció i de determinació. Avui, amb tècniques més avançades i coneixements més amplis, han sorgit especialitzacions (alimentària, ambiental, clínica...) i tècniques específiques (espectroscòpies, cromatografies, tècniques elèctriques...). Ara podem detectar concentracions ínfimes, com les parts per bilió d'anàlit, la substància buscada a la mostra. A més, molts químics analítics, com nosaltres mateixos, investiguem les propietats bàsiques de molècules d'interès.

Com és el dia a dia d'un químic analític?

Depèn molt del seu àmbit. A la indústria, segueix rutines per controlar processos i interpretar resultats. A la recerca, planifica i prova noves tècniques per resoldre problemes actuals. En l'administració pot treballar en laboratoris de duanes, a la sanitat, en hospitals tot realitzant anàlisis clíniques i, en general, estableix controls de qualitat per a mostres molt diverses.

Amb quins altres especialistes es relaciona un químic analític?

Es relaciona amb científics de totes les disciplines, ja que molts camps necessiten conèixer la qualitat dels materials amb què treballen. També col·labora amb departaments d'anàlisi d'empreses, consultors i altres investigadors, establint contactes i contractes que beneficien tant la indústria com la recerca. Aquestes interaccions són molt enriquidores per a totes les parts.

Fer recerca comporta fer gestió per buscar fons de finançament, què implica?

Investigar des d'un Centre de Recerca implica trobar recursos, sobretot públics, per desenvolupar projectes. Des dels anys 80 hi ha convocatòries estatals (CAICYT), autonòmiques (CIRIT) i, posteriorment, europees. També la

Segueix a la pàgina següent >

© Silvia Molina

© Silvia Molina

col·laboració amb la indústria és una possible font de finançament.

Actualment, els investigadors no fan la recerca tots sols, cal formar un grup, què significa?

Formar un grup de recerca significa reunir personal amb experiència (professors, doctors, postdocs) i estudiants en formació (doctorands, màsters). És clau seleccionar bé els membres i tenir un director amb objectius clars perquè el grup s'ha de comprometre amb la recerca i amb la formació de nous investigadors, ja que són el futur científic i tecnològic necessari per a la indústria i els centres de recerca i, de fet, per al país.

Quines són les línies de recerca del teu grup?

Tot i estar jubilada, el grup continua algunes línies iniciades fa anys. L'últim projecte on vaig participar directament va tractar la caracterització fisico-química de fàrmacs i compostos d'alt valor afegit, estudiant també interaccions fàrmac-proteïna, fàrmac-RNA i altres similars d'interès biològic. Aquesta línia es basa en coneixements acumulats en recerques prèvies sobre les característiques de molècules.

Quin és el vostre paper en el descobriment d'un nou fàrmac?

Nosaltres estudiem les propietats ADMET (absorció, distribució, metabolisme,

excreció i toxicitat) de molècules preparades per químics orgànics, analitzant-ne característiques físico-químiques com ara l'acidesa, solubilitat, lipofilitat i permeabilitat. Aquestes mesures permeten introduir els compostos a la classificació biofarmacèutica (BSC), cosa que ajuda a establir regulacions i formulacions farmacèutiques òptimes. També faciliten la correlació *in-vitro/in-vivo*, que connecta les dades de laboratori amb l'activitat biològica real. A més, adaptem les condicions experimentals per apropar les mesures a les situacions biològiques habituals, assegurant-ne la màxima qualitat per tal d'avaluar la viabilitat dels fàrmacs.

Com troba un fàrmac la diana dins el cos?

Estudiem també com s'uneixen els fàrmacs a les proteïnes transportadores, com ara l'albumina, que els porten fins a la diana on el fàrmac competeix entre quedar-se amb l'albumina o travessar la membrana cel·lular de l'òrgan d'interès. L'objectiu és disposar d'eines fiables per avaluar l'eficàcia terapèutica de les molècules, especialment en fases avançades de desenvolupament. També són d'utilitat les relacions anomenades QSAR, una forma primària d'intel·ligència artificial, per predir activitats biològiques a partir de dades de laboratori.

Com es pot garantir la seguretat d'un fàrmac?

La seguretat d'un fàrmac s'avalua estudiant a fons les propietats i interaccions del fàrmac en condicions similars a les del cos humà. El procés comença amb moltes molècules candidates i, mitjançant successives seleccions, només algunes arriben a l'estudi exhaustiu final. Aquest procés és llarg i pot durar uns cinc anys abans que una nova molècula surti al mercat.

Quan vas decidir que volies ser química, Elisabeth?

Durant el batxillerat, vaig escollir l'opció de Ciències, que em va portar fins a la Facultat de Ciències. La Química em va semblar la millor opció per a la meua carrera professional. Després de la carrera, el departament de Química Analítica em va oferir millors oportunitats, i així vaig començar la tesi doctoral, la docència i la participació activa en el moviment de PNN durant la transformació universitària.

Quina va ser la influència de la teua mare, Dolors José, i quina la seva història, inclosa en el documental *Pioneres*, projectat en un "Sense Ficció"?

La directora és Lala Gomà, filla d'Eulàlia Presas, una companya d'estudis de la meua mare. Volia explicar la decisió d'estudiar de les primeres dones abans de la Guerra Civil, com van viure aquella època i com va evolucionar el seu futur. Va contactar mi i amb altres persones equivalents perquè moltes de les protagonistes originals ja no hi eren. El rodatge va ser intens i emotiu, amb testimonis variats, inclosa una protagonista de l'època, l'Elisa Sales.

La meua mare, Dolors José, era molt afecionada a la lectura i els seus pares li van recomanar estudiar Farmàcia per garantir-li la independència econòmica. Però ella, després d'uns dies de sentir parlar de medicaments i malures i veure fórmules químiques, va canviar la matrícula a Filosofia i Lletres, la seva veritable vocació. Va acabar la carrera, es va casar, va tenir cinc fills i ens va ensenyar a tots això de: «Cal parlar i escriure amb frases que consten, i per aquest ordre, de subjecte, verb i predicat!».

Trobareu l'entrevista sencera a [<fenomensnaturals.net>](http://fenomensnaturals.net) ■

© Silvia Molina

EL RADAR DE SARRIÀ

De la vella a la nova emigració

MIQUEL SAUMELL

Després de la guerra espanyola (1936-1939) i de la Segona Guerra Mundial (1940-1945), molts espanyols es van veure obligats a emigrar a l'estranger. No es tractava d'exiliats polítics sinó d'emigrants econòmics; els primers ja havien marxat

de pressa i corrents en acabar la guerra espanyola, per evitar que els engarjolessin o els condemnessin a mort per mitjà de simulacres de judici. El fet és que mentre aquí es passava fam, més enllà dels Pirineus, si s'hi anava amb ganes de treballar, tenies garantit un plat a taula. Molts d'aquells emigrants ja no van tornar, o només venien a passar les vacances. Altres van tornar quan es jubilaven, ja que gaudien d'una pensió estrangera que poc tenia a veure amb les nostres. Aquesta seria, molt resumida, la història de l'emigració econòmica espanyola de meitats del segle passat.

Però d'uns anys ençà observem una altra mena d'emigració, tant o més trista que l'anterior. Així, veiem que persones joves i molt ben preparades a les nostres universitats, quan els arriba l'hora de posar-se a treballar opten per emigrar a la recerca d'unes condicions laborals mínimament satisfactòries que no troben aquí. Els nostres salaris són tan justets que molt difícilment permeten emprendre un projecte satisfactori de vida adulta. A l'estranger, en canvi, estan bastant més ben remunerats i, socialment, més ben tractats. Té tot el sentit que el jovent que s'ha passat anys estudiant i preparant-se per a la vida professional aspiri, com a mínim, a tenir una bona feina que els permeti accedir a un habitatge digne i a poder formar una família en condicions. Tot això també explica la nostra baixa taxa de natalitat.

Aquestes dues onades de l'emigració han consolidat el nostre país com una societat d'emigrants econòmics, a un nivell similar al d'altres països del sud i de l'est d'Europa, i d'altres continents. Els governants que es mostren incapaços de retenir el nostre talent són els grans responsables d'haver convertit el país que administren en un país d'emigrants econòmics. Des d'aquest punt de vista, podríem dir que Espanya és també un país en fallida social, i per la part que encara ens toca, Catalunya també.

Ara ja no emigren les persones que passen fam com passava després de la guerra, ara estan marxant els joves més ben preparats del país. És un moviment migratori que no deixa de ser un fracàs estrepitós dels polítics que no fan res per evitar-lo. Les persones que s'instal·len a l'estranger difícilment tornen. Una de les conseqüències d'aquesta fugida és que les empreses estrangeres per a les quals treballen, aquelles que en un món globalitzat són competència directa de les empreses d'aquí, s'aprofiten dels recursos públics que s'han utilitzat per formar els nostres actuals emigrants. Estem finançant els nostres competidors, però encara és més greu el cost personal que representa per a la nostra joventut veure's expulsada del seu país, mentre la majoria dels nostres polítics es passen el dia discutint sobre banalitats. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR

SALUT I BENESTAR

Fer quelcom diferent

GLÒRIA VILALTA

Avui, per casualitat, mentre penjava un cartell per anunciar una xerrada que faré d'aquí a uns dies, he vist un altre cartell que m'ha cridat l'atenció.

Deia: *Et desafies o t'apagues?*

És una idea, que amb aquesta expressió o una altra, he sentit bastant sovint en els darrers mesos. Serà que d'alguna manera necessito considerar-la.

Sempre he volgut créixer en tots els sentits, tant en l'àmbit personal, com professional. No em plantejo una vida sense aprendre o descobrir noves coses. A vegades ens quedem amb això, en aprendre, però això no sempre representa un repte o fer alguna acció en conseqüència.

Si miro enrere, però, les coses que m'han ajudat a créixer més han estat coses que em feien basarda, por, respecte. No fa gaire vaig llegir una cita -no recordo de qui- que deia: *fes cada dia una cosa que et costi* (que no faries perquè t'incomoda, et fa por, vergonya, o el que sigui).

No aconsegueixo fer-la cada dia ni molt menys, però sí que m'he adonat que quan ho faig, després estic contenta d'haver-ho fet, he après alguna cosa que m'ha fet créixer en algun sentit.

La por ens domina massa. És lògic perquè el nostre subconscient ens defensa amb una resposta davant la por que pot ser: lluitar, fugir o quedar-se bloquejat. Al nostre subconscient no li agraden els canvis, ho vol tenir tot controlat, fora de perill. I quan volem fer alguna cosa més enllà del que ens és fàcil o ja quotidià, surten totes les alarmes.

Conec persones que no paren de posar-se reptes, de "desafiar-se", i d'altres que no en volen ni sentir a parlar. Suposo que la gran majoria estem en algun lloc entre aquests dos extrems.

Segur que tothom fa el que pot segons les seves circumstàncies i el seu caràcter. Hi ha persones que sense "desafiar-se" conscientment, són felices i estan contentes amb la seva vida. I n'hi ha que necessiten reptes constants per "sentir-se vius" i créixer. També és cert que a vegades la vida mateixa et porta reptes que tu no voldries agafar, com que et facin fora d'una feina o que una malaltia o un esdeveniment dolorós i inesperat, et faci moure.

El que sí que tinc clar, és que els moviments, les accions que a priori no fariem perquè no ens són fàcils, són grans oportunitats per créixer.

A la llar

Un canvi de localitat, d'espai, de llar, d'empresa, crea moviment interior.

Moure coses de lloc, també. Ho he experimentat personalment i també a través de clients.

Com diu un proverbi xinès, "*si vols que es produeixin canvis en la teva vida, mou 27 coses de casa teva.*"

Això no és un gran desafiament, és relativament fàcil, però pot significar un impuls, un moviment energètic que porti alguna acció més valenta.

Fer canvis internament a vegades costa, fer-los a l'exterior, en la teva llar, et pot ajudar a fer-los. Perquè d'alguna manera o altra, la vida et mourà.

Com és a dins, és a fora, i com és a fora, és a dins.

Atreveix-te al canvi! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HABITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

SARRIÀ BLUES

Mediterràniament

AITOR ROMERO ORTEGA

Començo la segona part del Quixot a Benidorm. Faig llargues sessions de lectura de matinada la terrassa del setè pis d'un gratacel, mentre sento de tan en quan els crits o les discussions en mil llengües dels que passen pel carrer o, fins i tot,

l'intent de diàleg entre dues balconades força llunyanes d'un grup de nois amb un grup de noies en un castellà aproximatiu. S'ha d'admetre que és notable la teatralitat de la llengua anglesa per l'insult o l'exabrupte. Per altra banda, soc plenament conscient que pot semblar estrany i fins i tot un pel kitsch barrejar la novel·la de Cervantes amb Benidorm per fer-se el postmodern. Tot i així, jo diria que si el Quixot visqués a la nostra època viatjaria sens dubte a una ciutat com aquesta a la recerca de noves aventures. No se m'acudeixen moltes més al sud d'Europa on ell pogués demostrar tota la seva vàlua com a cavaller errant.

El paisatge urbà, en efecte, és ple de gegants que poden semblar molins en una primera ullada però són gegants. Set dels vint edificis més alts d'Espanya són a Benidorm, per fer-nos només una idea. Alguns poden semblar lletjos, altres elegants o moderns, però diria que la majoria es situen fora de qualsevol judici estètic. Potser aquesta és la gran virtut de Benidorm: trencar els motlles del nostre sentit carrincló i menestral del bon gust. M'agrada la manera d'aproximar-se al fenomen que té l'arquitecte barceloní Óscar Tusquets quan diu que amb deu o dotze municipis com aquest haguéssim resol el problema del literal mediterrani i podríem haver salvat altres llocs més valuosos avui pràcticament destruïts. Algunes queixa? Si acceptem que tots tenim dret a una setmana d'esbarjo sota el sol, qui pot oposar-se a aquesta idea? Per dir-ho ràpid: desconfieu de tots aquells que es diuen viatgers i anomenen turistes als altres amb to despectiu. La seva és només una forma sofisticada de classisme.

A prop de casa hi ha un pub anomenat el White Horse on cada dimecres Roxy Campana fa un tribut bastant convincent d'Amy Winehouse. Trobo que fins i tot físicament s'assembla bastant a la diva jueva del soul. Al Shamrock els Rovers, un grup de música irlandesa, actuen cada vespre fins a la mitjanit. M'emociono una mica, dues cerveses i quaranta minuts de música folklòrica després, i li dic a un home que em creuo al lavabo en to còmplice: Brits out! Em confessa que és de Birmingham sense donar-li gaire importància al tema. Suposo que són coses que passen.

Té gràcia i sembla que ho faci expressament, però unes setmanes després acabo d'enllestir la segona part del Quixot a Marsella. Un altra ciutat amb reputació dubtosa, que no encaixa en l'ideal noucentista del Mediterrani: seré, grecollatí i exclusivament blanc. Benidorm ha estat envaïda pels de bàrbars del nord i Marsella pels del sud. Quin drama, tu. Potser és que la Mediterrània real té en poc a veure amb allò que ens van explicar que era. I tot just quan hi penso, en plena nit a una terrassa de la molt marselesse Rue Marengo, el Quixot i Sancho fan per fi la seva coneguda entrada a la ciutat de Barcelona. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRIPTOR.

Jesuïtes Sant Gervasi i el Casal Sant Ildefons: una aliança transformadora a través del TR i el voluntariat

JESUÏTES SANT GERVASI

Al nostre centre, Jesuïtes Sant Gervasi, Escola Infant Jesús, oferim als alumnes de batxillerat la possibilitat de fer un Treball de Recerca (TR) de voluntariat. Aquesta proposta educativa combina l'aprenentatge acadèmic amb el compromís social, i permet que els estudiants col·laborin setmanalment amb diferents entitats del barri i la ciutat. Amb aquesta iniciativa, també volem donar visibilitat a espais importants del barri, com el Casal Sant Ildefons, que sovint són desconeguts per a moltes persones.

Enguany, un dels nostres alumnes de primer de batxillerat, Miquel Camps Cal·dés, ha desenvolupat el seu TR al Casal de Gent Gran Sant Ildefons, un equipament ubicat al barri de Galvany, destinat a les persones grans del districte. Hi van ser dissenyats i conduïts dos tallers tecnològics, dirigits a un grup de participants, amb l'objectiu de reduir la bretxa digital i fomentar la participació activa de la gent gran.

El primer taller, impartit durant el primer trimestre, va ser una introducció a la intel·ligència artificial, amb eines que faciliten l'ús de la tecnologia en la vida quotidiana de tothom. Va ser un taller molt exitós, ja que va ser considerat molt útil i pràctic pels participants per a les seves necessitats diàries. L'experiència va despertar tant d'interès que molts dels assistents van repetir al segon taller, dedicat a l'edició d'imatges, on també es van sumar alguns participants nous.

Aquestes activitats es van realitzar en un casal que és molt més que un espai físic: el Casal Sant Ildefons és un lloc de referència per a l'envelliment actiu, les relacions intergeneracionals i la participació comunitària al barri de Galvany, ubicat al carrer Marià Cubí, 111. Des de la seva obertura, l'any 2018, el casal ha ofert una àmplia programació d'activitats i tallers que promouen el benestar i la inclusió social de les persones grans.

Des de l'escola, estem convençuts que experiències com aquesta aporten un doble valor: per una banda, ajuden a cobrir necessitats reals de la comunitat, i per l'altra, ofereixen als nostres alumnes una oportunitat única de creixement humà, de desenvolupament de competències socials i de conscienciació sobre la importància del servei i la solidaritat.

En paraules del nostre alumne: "Participar en aquest projecte ha suposat una experiència de gran implicació i compromís, on l'intercanvi de coneixements ha estat constant en ambdues direccions. De la mateixa manera que jo he format aquelles persones, elles m'han fet créixer a mi. M'ha ajudat a entendre millor les necessitats de la gent gran del barri. A més, ha estat una oportunitat per posar en pràctica valors com l'empatia i el servei als altres, que formen part de la nostra formació personal i espiritual. He comprovat que petits gestos poden tenir un gran impacte."

Aquest programa de Treball de Recerca de voluntariat és una mostra clara del nostre compromís amb una

educació integral i amb el barri, reforça els vincles entre escola i comunitat i contribueix a la construcció d'una societat més cohesionada, oberta i solidària.

És per això que des de Jesuïtes Sant Gervasi valorem especialment la col·laboració amb el Casal Sant Ildefons i confiem que aquesta aliança pugui continuar i consolidar-se en els cursos vinents. Accions com aquestes ens recorden que quan centres educatius i entitats socials treballen plegats, el benefici s'estén a tota la comunitat. ■

fes créixer el diari
El Jardí

Subscriu-te al diari dels barris de
Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

Más de
15 años
de experiencia

Estefania Manzo

CLASES PREMIUM DE PIANO Y VIOLÍN

Metodología dinámica, activa, innovadora y eficaz

CLASES A DOMICILIO, ONLINE o HÍBRIDAS

Niños y jóvenes de 4 a 18 años

Horarios para adultos disponibles

Preparación exámenes
ABRSM y Trinity College

 679293771 +447554854247

<https://estefaniamanzo.my.canva.site/>

Neix una associació a Collserola per situar la creativitat al centre de la vida veïnal

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

L'associació Collserola Creativa, impulsada per les veïnes de les Planes Nathalie Martinatti i Nathalie Gautier, es presenta com una nova aposta per dinamitzar la vida cultural dels barris de muntanya a través de l'art i l'artesanía. Constituïda al febrer d'aquest mateix any, i amb seu social al Mercat Cultural de Vallvidrera, la iniciativa ja ha sumat més de 37 socis i es prepara per encarar el nou curs amb una programació que posa l'accent en la creativitat com a motor de cohesió i transformació social.

Amb l'objectiu de generar sinèrgies entre artistes, artesans i especialistes de disciplines diverses del territori, Collserola Creativa vol esdevenir un punt de trobada i col·laboració, promovent activitats que estimulin l'acte creatiu en l'àmbit comunitari. Com ha explicat Martinatti a El Jardí: "de cara a la tardor" hem preparat un taller d'escriptura creativa, un taller filosòfic per a tothom i un seguit d'exposicions fotogràfiques. També una conferència i algunes activitats a l'aire lliure".

Les activitats es realitzen majoritàriament en un local d'artesanía de les Planes, un espai simbòlic al barri que, abans de taller, havia estat la farmàcia de les Planes i una botiga de queviures. Ara és el taller d'una de les sòcies fundadores que l'ha posat a disposició de l'associació per engegar el projecte amb la idea que aquest creixi en diverses direccions. És en aquest espai on es pot trobar la primera mostra creativa de l'entitat que, per presentar-se al veïnat, va organitzar la creació d'un mosaic col·laboratiu, que ara presideix la paret exterior del local.

Martinatti té molt clar que la iniciativa complementa la proposta cultural i artística existent als barris de muntanya i és per això que un dels seus interessos

és establir aliances amb altres entitats. En aquest sentit, "el 80 % de les participants són veïnes" i això és quelcom molt valuós per a les fundadores, que volen que art i comunitat vagin agafats de la mà.

En aquesta equació, el tercer element clau és la natura. L'element natural s'erigeix en font indiscutible de l'experiència creativa i el motiu pel qual les properes activitats s'emmarquen dins d'un cicle titulat "Som Natura". Amb aquesta mirada, de cara al curs vinent està previst realitzar un mural de biodiversitat i una trobada musical enmig del bosc, davant d'una escultura de "land art".

Principalment, la programació va a càrrec d'artistes i artesans de la muntanya de Collserola, un entorn que, segons Nathalie Martinatti, "és ple de talent". Perquè així sigui, des de l'associació conviden tothom que vulgui participar o proposar activitats a fer-se soci, ja que d'aquesta manera es pot enfortir el sentiment de pertinença i enriquir les idees sobre les quals ara s'està treballant. ■

Els Castellers de Sarrià aconsegueixen un espai provisional per assajar

EL JARDÍ

Els Castellers de Sarrià han fet un pas important en el seu creixement com a colla castellera amb la signatura -després d'anys de reclams- d'un conveni amb el Districte de Sarrià - Sant Gervasi per a l'ús d'una carpa provisional situada al número 8 del carrer Cardinal Sentmenat.

L'acord, amb una durada màxima de dos anys, permet a la colla disposar d'un espai cobert per dur a terme els seus assaigs en millors condicions, allunyant-se de la provisionalitat que fins ara els obligava a practicar al carrer i a la intempèrie.

La signatura del conveni es va formalitzar a mitjan juliol, amb la corresponent entrega de claus, en un acte marcat per l'alegria i l'agraïment per part dels membres de la colla.

"Aquest espai provisional és un gran pas endavant per a nosaltres. Estem molt contents i agraïts pel suport rebut fins ara, i esperem que el Districte segueixi al nostre costat per fer realitat el nostre gran objectiu: disposar d'un local definitiu i digne on poder créixer com a colla sense haver de tornar a assajar a carrers i places", han expressat des de la junta dels Castellers de Sarrià. ■

Torna la Festa Major de Vallvidrera del 10 al 21 de setembre

EL JARDÍ

La Comissió de Festes ho té tot llest: del 10 al 21 de setembre, Vallvidrera s'omplirà de bauxa i gaubança per celebrar una nova edició de la Festa Major, que enguany arriba de nou carregada d'activitats per a tots els gustos i edats. La majoria de les celebracions seran a la plaça del Centre Cívic de Vallvidrera.

La programació inclou concerts, màgia, cursos, teatre, cultura popular, concurs de paelles, cercavila i molt més. Una festa viva, participativa i oberta, que enguany tindrà un regust especial: se celebren els 75 anys de l'Associació de Veïns de Vallvidrera, una entitat clau en la vida del barri. L'Associació serà l'encarregada de protagonitzar el pregó d'enguany. Podeu consultar el programa complet a diarieljardi.cat. ■

50 anys

Moltes gràcies a tots per fer-ho possible!!

Beatriz Romagosa Llovet

Tania Mercé Llonch

Tania Mercé. Sòcia de Rustic Corner. Responsable de cases i finques. Amb 25 anys d'experiència i la mateixa il·lusió del primer dia:

"Coneixement, compromís i honestat són els valors que m'han acompanyat al llarg de la trajectòria. A Rustic Corner treballem per oferir solucions adaptades a cada persona".

Beatriz Romagosa. Sòcia de Rustic Corner. Responsable del Departament de pisos. Enamorada de la seva feina:

"Després de tants anys treballant la zona alta de Barcelona, conec pràcticament tots els edificis del barri".

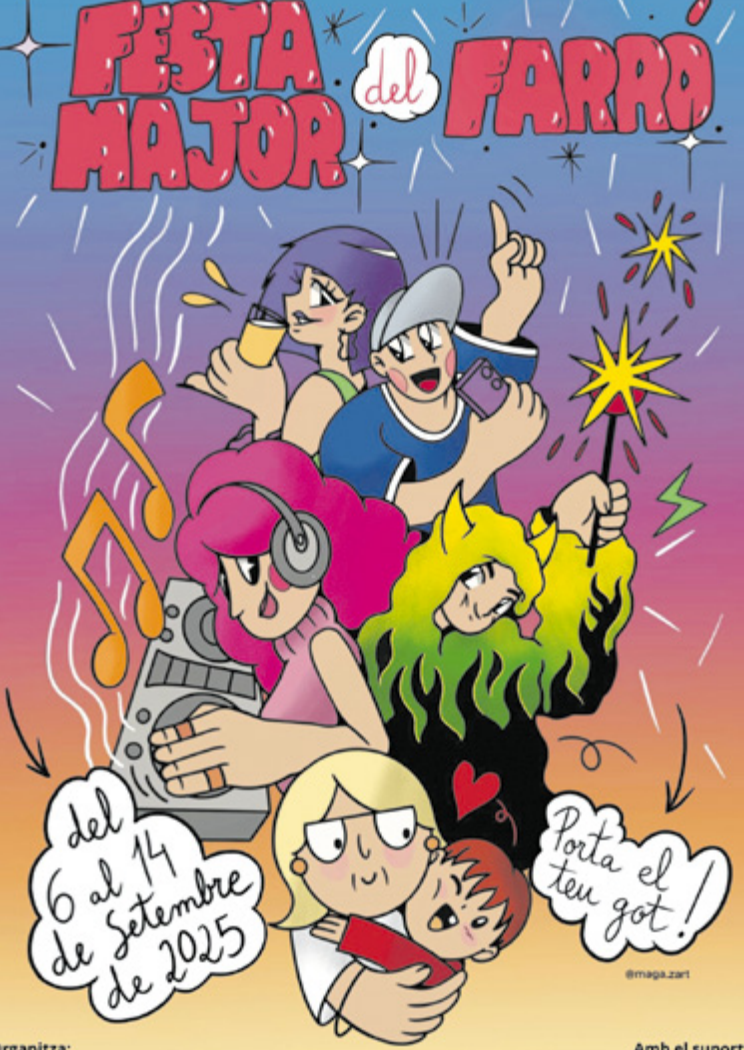
PISOS I CASES
FINQUES RÚSTIQUES
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES
TERRENYS I SOLARS

+34 93 204 55 11
rusticcorner.com
Josep Balari, 18 (esq. Mandri)
Barcelona

RC

RUSTIC CORNER
BARCELONA REAL ESTATE

FESTA del FARRÓ MAJOR

del 6 al 14 de Setembre de 2025

Porta el teu got!

Organitza: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I COMISSIÓ DE FESTES DEL BARRI DEL FARRÓ

Amb el suport: Ajuntament de Barcelona Districte de Sarrià - Sant Gervasi

RESUM D'ACTIVITATS

FM25

DISSABTE 6 10.00 CONCENTRACIÓ 600 11.00 CERCAVILA 600 11.45 PREGÓ FESTA MAJOR (Pàdua)	12.00 FESTA 600 21.30 CINEMA I CRISPETES (Septimània)
DIMECRES 10 10.00 GUARNIR I MUNTAR 11.00 L'ARMARIET DE COLORS (V.U.) 17.00 CUQUES ON SOU? (V.U.) 19.30 TOC D'INICI	20.00 MINI PREGÓ 21.00 RESTAURACIÓ A LA PLAÇA 21.00 NONAINOS 23.00 SEÑORAS BIEN DJ
DIJOUS 11 09.00 MATINADES 10.30 KPOP 12.00 SARDANES ENLLAUNADES 13.30 EL VERMUTET DE LA DIADA	14.30 BOTIFARRADA POPULAR 17.14 BINGO AMB BARRETINA 20.30 SOPAR DE CARMANYOLA 21.30 LOLA RIVERO TRIO
DIVENDRES 12 09.00 PARADES A LA PLAÇA 11.00 RÀDIO FARRÓ 17.30 OBERT PER OBRES 18.00 CANALLA, ACABAREU XOPS (PLT) 18.45 TABALADA CORREFOC (V.U.)	20.00 LECTURA DE VERSOTS 20.30 INICI CORREFOC 21.00 RESTAURACIÓ A LA PLAÇA 22.30 FATBOY DJ
DISSABTE 13 10.00 IOGA (PLT) 11.00 TAITXÍ (PLT) 11.00 LA CANALLA ESTÀ DE FESTA 12.00 LALILARUMBA 13.30 CONCURS TRUITES I VERMUT 14.30 DINAR POPULAR	16.30 BINGO MUSICAL 19.00 CORRE-FIGUES 19.30 THE BIRRAS COVER 20.00 RESTAURACIÓ A LA PLAÇA 23.00 SOUNDCRACK
DIUMENGE 14 10.30 CERCAVILA DE CULTURA POPULAR 12.00 EASY LIVING JAZZ BAND SWINGMANÍACS 14.30 DINAR DE FESTA MAJOR	16.30 BINGO I CONTRA BINGO 18.00 ENCESA TRACA FINAL ... I A RECOLLIR!

Bufete Vall-Lamora

Bufet Vall-Lamora és un despatx jurídic ubicat al barri de Sant Gervasi de Barcelona, al costat de la plaça Lesseps, amb més de 25 anys d'exercici.

**Treballem especialment temes de segona oportunitat,
accidents de trànsit, família, penal i molt més.**

**Si té un problema legal, no dubti a consultar-nos.
La seva satisfacció és el nostre principal objectiu.**

c/ La Torre nº 28, Local 1, 08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77 // Fax 93.543.73.81
vall-lamora@icab.cat // www.valllamora.com

Claudio Farré

R E G A L S

ARTICLES DE VIATGE • BOSSES • COMPLEMENTS

CALAF, 29 08021 Barcelona
Tel. 932 018 714
☎ 677 148 860

c/ Pàdua, 95
Telèfon: 93 434 08 42
Horaris:
de dilluns a divendres,
de 8.30 a 14.30 h, i de 17 a 20.30 h
dissabtes, de 9 a 14 h

CURSOS D'INFORMÀTICA

Carrer Elisa, 8 - Telf. 93 415 08 18 - www.dpformacio.com

CURSOS A LA CARTA PER A TOTES LES EDATS

Aprenderà a utilitzar l'ordinador,
el mòbil o la tablet. Word, Excel,
Internet, correu electrònic,
WhatsApp i molts cursos més...
visita la nostra web

CURSOS AVANÇATS PER A TOTES LES EDATS

Curs de Photoshop nivell bàsic i
avançat. Aprèn a crear videojocs
amb GameMaker Studio.
Dissenya la teva pàgina web amb
html5, CSS, JavaScript php, Mysql

Cambridge Assessment
English

Authorised Exam Centre

Anglès Oficial
Cursos per a universitaris - adults i nens (kids + 6)
Cursos per a empreses - Cursos intensius - Tots els nivells
Spanish and català - for Foreigners

**CENTRE OFICIAL
SOC - DP FORMACIÓ**

www.dpformacio.com
c/ Elisa, 8 - Telf. 93 415 08 18

**Us desitgem una bona
Festa Major del Farró!**

El Jardí
PREMSA LOCAL • SCCL

VINE I DESCOBREIX ELS NOSTRES PASTISSETS ARTESANALS!

Carrer Vallirana 32 • 657 857 753
[@cakehouse_bcn](#)

Nova Titularitat

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA

Farmàcia Marco Consentino

Llic. José A. Marco Consentino

c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
935 28 61 46

Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

Inscripción Abierta 2025/26

Nuestras clases:

- Preparación de exámenes oficiales
- Conversación
- Clases particulares
- Grupos
- Para todas edades
- Español, francés, inglés, italiano

MY CUP OF TEA

686 78 28 98
c/ Rector Ubach 13

MY CUP OF TEA

CLASES DE FRANCÉS

ESPAÑOL

INGLÉS

GRUPOS PARA NIÑOS Y ADOLESCENTES

- GRUPOS TODOS LOS DÍAS
- TODAS EDADES Y NIVELES
- GRUPOS REDUCIDOS
- PROFES TITULADOS Y NATIVOS

Sea cuál sea tu nivel, tu edad o tus necesidades, My Cup of Tea está aquí para apoyarte

686 78 28 98 C/ Rector Ubach 13, 08021

Krampus

Crêpes, tapes i més sense gluten

carrer Saragossa 89
625.653.912
[krampuscrepes](#)

Matrícula oberta

- Clases d'instrument
- Cant
- Llenguatge musical
- Coral
- Combo
- Tallers
- Música i emoció

info@arsvivabcn.com
93 015 17 18 / 665 629 967
Via Augusta 108 (amb Lincoln)

Us desitgem una bona Festa Major del Farró!

ARQUITECTURA

El passatge Sant Felip

JAUME DE OLEZA

El passatge Sant Felip és un petit passatge ubicat entre els carrers Saragossa i Gleva. Fou urbanitzat l'any 1877 a instàncies de Francesca Pou, vídua de Volart. Els diversos camps d'horts i cereals que hi havia es van convertir en un passatge urbà que, en el seu dia, es va anomenar passatge Volart, en record del seu difunt marit. Amb aquesta finalitat, es van urbanitzar 24 parcel·les, 12 a cada

costat, encara que finalment només es van construir 17 cases. El projecte d'urbanització va ser redactat per l'arquitecte Manuel Gispert i constituïa un conjunt d'habitatges unifamiliars amb jardí a la part posterior i un petit pati a l'entrada. Gairebé tots tenien altures diferents, però generalment constaven de planta baixa i una primera planta. Algunes d'aquestes cases es conserven actualment i totes

tenen, amb l'excepció de les ubicades a les cantonades, una amplada de 6,30 m. La majoria es van construir amb un terrat a la catalana, en què destacava algun petit volum o torrassa per als dipòsits d'aigua i algun colomar. Les cases presenten diferents estils arquitectònics, entre el modernisme i el noucentisme.

Diversos arquitectes es van fer càrrec d'algunes d'aquestes construccions, com Lluís de Miquel i Roca, Joan Camps i Prats, Ramon Jané, entre d'altres. Una de les cases, la ubicada al número 5, destaca sobre la resta per la seva coberta a dues aigües, projectada per Ramón Riudor i Capella. Al número 7 es va enderrocar la casa original, projectada per Ramón Jané, per construir-ne una de nova l'any 1970, obra de l'arquitecte Jorge Muntañola Tey. Així mateix, la situada al número 10 va ser construïda de nou amb una estètica d'estil anglès per l'arquitecte Ignasi Mas i Brossa.

Podem observar, a la ubicada al número 9, el color rosat de la façana, a la qual se li va afegir un pis l'any 1994 per l'estudi de Carmina Sanvicens. Igualment, l'arquitecte Francesc Mitjans va reformar una d'aquestes cases. Una altra és l'anomenada "casa dels italians", que va ser construïda pel mestre d'obres Josep Pérez Terraza. La casa del número 12

va ser completament rehabilitada l'any 1990 pels arquitectes Gabriel Mora i Carmina Sanvicens, on actualment hi ha l'estudi d'arquitectura AMOO. L'any 1988, aquests mateixos arquitectes van projectar les portes d'entrada al passatge.

Aquest conjunt d'habitatges, on la vegetació i la qualitat de la seva arquitectura ens permeten gaudir d'un entorn agradable amb molts anys d'història, està protegit com a Patrimoni Arquitectònic Nivell C (bé d'interès urbanístic). ■

JAUME DE OLEZA, CWORK

© Laia Melero

NOMENCLÀTOR

El carrer de Francolí

JESÚS MESTRE

Comença al carrer Anglès i acaba al carrer Carrer que comença en un cul-de-sac, prop del carrer de Sant Magí, i arriba fins a Balmes. Travessa els carrers de Vallirana, Saragossa, La Gleva i Sant Guillem, sent un dels vials centrals del barri del Farró. La seva urbanització s'inicia el 1867, com una iniciativa a part de la urbanització més extensa de la finca de can Regàs; seguint a Jesús Portavella, la peça era coneguda com a "Campo de la calle de San Felipe" i en aquest sentit el primer nom del carrer va ser el de "Campo". Llavors el carrer acabava a la riera de Sant Gervasi, que en arribar al carrer Camp feia una corba per seguir l'actual carrer de Sant Guillem. En aquesta zona hi havia el 1890, tal com descriuen Ferran Colombo i Araceli Vilarrasa, la finca de Salvador Sallarés i Claret, un propietari que intentà adquirir a l'Ajuntament de Sant Gervasi de Cassoles part de la llera de la riera. El 1907 es va canviar el nom de Camp pel de Francolí.

La situació central del vial propicià

la seva ràpida urbanització: el 1930 ja s'havien construït edificis a les prop de les vuitanta parcel·les en què s'havia dividit el carrer, la majoria pensades per a una població de classe mitjana o baixa, tot i que també n'hi havia alguna amb una extensió més gran, com la de la cantonada amb el carrer de la Gleva, als números 57 i 59, on es van construir dos edificis de veïns de sis plantes. Entre Sant Guillem i Balmes, hi havia una finca que, a l'altre costat de la riera, a Monterols, encarava la propietat i mansió de la família Brusi.

El carrer ha canviat molt del seu aspecte tradicional, s'hi han edificat nombroses cases modernes i en queden poques d'antigues. Part del carrer és de vianants i això li dona un aire residencial i tranquil, com la major part d'aquest barri. Cal assenyalar la par-ròquia de Santa Joaquina Vedruna, a la cantonada nord del carrer de la Gleva, la proximitat amb el Teatre de La Gleva, una mica més avall, i, entre el comerç, la singular perruqueria d'en Perrocker, un perruquer que combina

Festa Major al carrer Francolí el 2015, davant de Perrocker

© Rosa Castells

aquest art amb el de música rock. Per la Festa Major d'El Farró, acostuma a organitzar concerts i altres activitats

al carrer, potser recordant com, fa un segle, també era un dels punts d'activitat festiva. ■

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

El pintor Josep Maria Xiró, de primogènit d'una família benestant a beneficiari d'ajut públic

La desapareguda Casa Taltavull (o casa Goytisolo), del 1874, al carrer Mallorca cantonada Pau Claris, obra de Josep Xiró Jordà

CARLES ROMANÍ

És molt possible que fos l'entorn familiar el que facilités que Josep Maria Xiró Taltavull (Sarrià, 1878 – Sant Feliu de Llobregat, 1937) se sentís atret per l'art des de ben petit. Era el primer dels nou fills de Josep Xiró Jordà, d'origen sarrianenc, agrimensor i mestre d'obres, i Joana Taltavull Borràs, menorquina de família d'indians i amb lligams amb la Banca Taltavull. L'activitat professional del pare es va desenvolupar fonamentalment a Sant Gervasi de Cassolles, Gràcia i l'Eixample, mentre que a Sarrià no passa d'una dotzena d'intervencions, potser menys de les que a priori es podria esperar. No sembla que sigui casual que una de les seves obres més destacades fos, precisament, la desapareguda casa Taltavull (coneguda també per casa Antonio Goytisolo), de 1874 i estil neo mossàrab, al carrer Mallorca cantonada Pau Claris.

Del protagonisme de la família Xiró a la

vila ens en dona una idea el fet que Carles Xiró Jordà, oncle de Josep Maria, en va ser alcalde entre 1904 i 1909. I és destacable que, l'any 1904, l'Ajuntament, ja presidit per Carles, va adoptar per primera vegada en la seva història el català com a llengua de la Festa Major.

Que Josep Maria tenia fusta de pintor s'aprecià ben d'hora, mentre encara era en període de formació, en el reconeixement en forma de premis amb *menció honorífica* a les exposicions nacionals de belles arts de Barcelona i Madrid, els anys 1896 i 1897, respectivament. A l'edat de vint anys estava domiciliat en el número 37 del carrer Caputxins (l'actual carrer Major), aproximadament a l'altura de Santa Magdalena Sofia. Pocs anys després, el 1904, encara sota l'influx de la mort de Verdguer a Vallvidrera, va ser l'autor de la primera gran edició il·lustrada –"aparatoses il·lustracions", segons l'assagista

Detall de *La penya del Colón*, de Xavier Nogués, amb el retrat de Josep Maria Xiró

Enric Jardí— d'una obra de mossèn Cinto, L'Atlàntida.

Aquesta arrencada fulgurant el va portar al taller de Modest Urgell, de qui s'ha considerat deixeble, i a compartir estudi, a Sarrià, amb Lluís Graner, veí del carrer Menor, 15 anys més gran i amb una carrera ja consolidada. Va establir-se a París, on va exposar repetidament entre el 1908 i el 1914, i va viatjar a Alemanya, on va deixar-se seduir pels corrents d'avantguarda i la seva pintura es convertí, de tornada a Barcelona, en "l'eco de la pintura simbolista alemanya", segons Josep F. Ràfols.

Les tertúlies d'Els Quatre Gats i la penya de l'Hotel Colón, les exposicions, els encàrrecs institucionals, la vocalia en la junta de govern del Reial Cercle Artístic i les propostes per fer de jurat en concursos i actes públics, tot, tot va quedar endarrere quan una malaltia degenerativa l'incapacità de forma progressiva fins que, al cap dels anys, va haver de ser ingressat en un centre de tractament de malalties mentals. A partir de 1931 ja no se li coneix més obra. D'aquesta època és la pintura mural de Xavier Nogués *La penya del Colón*, obra destruïda en l'inici de la Guerra Civil i de la qual es conserva l'esbós preparatori, del 1933. Xiró hi està representat, a la part

La batalla de Lepant. Mural pintat per Josep Maria Xiró, l'any 1927, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat

baixa del quadre, a la dreta, mirant cap al centre de la taula –apàtic, no sembla participar de cap conversa–, entre Oleguer Junyent, que fuma un puro, i Nogués, perfilat a l'esquerra, que parla amb el mecenes i col·leccionista Lluís Plandiura.

Arribat un punt, l'any 1935, al "pobre Josep Maria" –de nou, Ràfols–, l'Ajuntament de Barcelona va haver de socórrer-lo: «En la última reunión de la Comisión de Gobierno municipal, se acordó que, atendiendo a la petición de diversas entidades artísticas y teniendo en cuenta que el pintor José María Xiró se encuentra incapacitado para continuar ejerciendo su arte, del que vivía, se le conceda la subvención de dos mil pesetas, que nominativamente figuran a favor del pintor Román Ribera, que las percibió hasta su muerte [...], entendiéndose que dicha subvención será abonada a José María Xiró, y en su nombre, por encontrarse él imposibilitado, a su hermana, Pilar Xiró Taltavull, por doceavas partes, desde la fecha en que dejó de abonarse al referido señor Ribera». Xiró va morir l'any 1937, i, aleshores, l'ajut municipal va tornar a canviar de mans, ara en benefici d'Antoni Torres Fuster, també pintor. ■

Ensenyament no reglat

KUMON, EL MÈTODE EDUCATIU QUE ELS PREPARA PER AL DEMÀ

Matemàtiques • Lectura • English

15 DIES DE PROVA GRATIS

Consulta'n les condicions al centre

KUMON CONNECT

Aprèn avui per crear el demà

Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany · 636 038 857

JOAQUIM CAMPANYÀ

“Volem convertir el Teatre de Sarrià en un referent cultural de Barcelona”

© Silvia Molina

© Silvia Molina

CARME ROCAMORA

Sempre apassionat pel teatre i el cinema, Joaquim Campanyà ha combinat durant anys la seva trajectòria professional en el món empresarial amb la seva afició artística. Cap al 2000, va començar a participar en projectes de teatre amateur com a actor i director, passant per l'Atlàntida d'Hostafrancs i el Clot Teatre de l'Orfeó Martinenc. Poc abans de la pandèmia, es va incorporar al Teatre de Sarrià, on ja ha acumulat 18 posades en escena. Després de la mort inesperada del vicepresident i ànima de l'espai cultural, Ricard Julià, el 2023, Campanyà va assumir la presidència amb la voluntat de projectar l'espai cultural sarrianenc a tota la ciutat. La temporada 2025-2026 promet combinar continuïtat i novetats, amb teatre, música, tallers i activitats formatives, tot amb l'objectiu d'oferir una programació de qualitat i consolidar el Teatre de Sarrià com a referent cultural a Barcelona.

Amb quin adjectiu descriuria la temporada que han preparat?

La definiria com una temporada de qualitat. El nostre objectiu principal és que aquesta qualitat recaigui en l'actor i en el músic. Hem

estructurat les setmanes amb propostes de jazz, música de cambra i teatre, sempre amb la voluntat que el veritable protagonista sigui qui és a l'escenari. No volem fer teatre amb molta llum però poca substància. A vegades la tecnologia acaba eclipsant el missatge de l'autor, i creiem que el més important és que l'actor el pugui transmetre amb autenticitat. Per això volem comptar amb actors i autors de primer nivell. La nostra intenció és oferir una programació escènica de qualitat per a Barcelona, lluny de la idea de teatre amateur o de barri.

Com ha sigut el procés de dissenyar la temporada?

El procés ve de la temporada passada. Des que fa un any i mig formem part de la junta, ens vam proposar donar molta més visibilitat al teatre amb una programació seriosa i de qualitat dins l'àmbit barceloní. Aquesta temporada hem volgut innovar, però sense perdre el fil del que ja havíem iniciat. Per exemple, la música de cambra ja hi era, però ara l'hem consolidada tots els dijous de la temporada. També hem convidat companyies de teatre externes i de qualitat per enriquir la programació. I pel que fa al jazz, després d'una prova pilot l'any passat, ara ens hem atrevit a programar-lo cada dimecres, amb propostes que van des

de la música africana fins al blues americà. A més, aquesta primavera celebrarem el Festival de Jazz de Sarrià durant un cap de setmana.

Alguna novetat més?

Treballem en noves idees per als dissabtes al vespre: després del teatre, volem projectar grans clàssics del cinema —com Casablanca o Lawrence d'Àràbia— i fins i tot plantejar un cinefòrum. Caldrà veure com respon el públic. Finalment, volem consolidar no només la programació artística, sinó també l'espai en si: la cafeteria i el jardí són part essencial de l'experiència, i creiem que l'entorn també ha de transmetre qualitat.

Quins canvis hi haurà al restaurant i en la resta d'activitats del Centre?

Ara el restaurant obrirà a les deu del matí —abans ho feia a les dues del migdia— per oferir més servei al públic. A més, volem que el Centre i el Teatre estiguin més connectats. Fins ara s'hi feien activitats com ioga o aquarel·les, però aquest any volem consolidar que les propostes estiguin relacionades amb les arts escèniques. Per exemple, tallers per aprendre a escoltar música o òpera, grups de lectura de teatre vinculats a les obres que programem, o espais d'escriptura teatral. La idea és que tot formi part d'un mateix conjunt i no siguin activitats aïllades. Per fer ioga ja hi ha altres llocs; nosaltres volem potenciar el teatre i la cultura que l'envolta. Tot això ho anirem incorporant progressivament al llarg de l'any.

Quines aules estan ja disponibles perquè s'hi apunti la gent?

Ara mateix ja estan disponibles les aules d'escolta musical, on es treballa des de la música

El Teatre de Sarrià ha de ser un referent cultural de qualitat a Barcelona

Més teatre, més música i més ambició: les novetats del Teatre de Sarrià per a la temporada 2025-2026

El Teatre de Sarrià aposta per la qualitat i per projectar-se a tota la ciutat

© Silvia Molina

africana fins al blues americà i el soul. Creiem que és molt interessant perquè ajuda el públic a entendre millor el que escolta i a gaudir-ne més. També continuarem amb l'aula d'astronomia i amb la d'actualitat política, que potser no tenen tanta relació amb el teatre, però que sempre desperten interès. A més, mantindrem els cursos d'aquarel·la: no volem esborrar el que ja existia, sinó fer una evolució gradual incorporant noves propostes.

Hi haurà incorporacions de nous professors?

Totes les aules comptaran amb professionals de prestigi. Tenim un acord amb l'Esmuc perquè hi participin professors, en cursos de pagament. També col·laborarem amb alumnes de musicologia de l'Esmuc, que presentaran els concerts dels músics que ho desitgin. A més, estem en contacte amb el Liceu per explorar possibles col·laboracions: per exemple, ells ja fan òperes de cambra, però potser agrupen un públic massa petit per al seu espai tan gran, i podrien tenir una millor cabuda al Teatre de Sarrià. La idea és crear una xarxa d'interès entre diferents institucions culturals de Barcelona.

També puc avançar que aquest any La Perla 29 estrenarà una obra expressament creada per al Teatre de Sarrià, que estarà en cartell un mes, els caps de setmana. Volem posicionar-nos com un teatre de referència a Barcelona, amb la mateixa ambició que espais com el Romea. Sense menysprear ningú, tenim clar que no farem improshows ni espectacles sense filtre: volem qualitat i una programació coherent amb aquest nivell. El Teatre de Sarrià s'ho mereix, i físicament té la capacitat per acollir-ho. Ens emociona molt poder fer aquest pas.

Quins altres dos espectacles em destacaria?
A banda de la producció de La Perla 29, a l'octubre tindrem la Lloïl Bertran amb una proposta de teatre

© Silvia Molina

d'entreteniment. També ens visitarà una companyia professional amb *El Verí del Teatre*, una obra de teatre de text. A més, estrenarem una peça basada en l'entrevista que Montserrat Roig va fer a Josep Pla a Palafrugell, que s'ha teatralitzat especialment per portar-la a l'escenari. I, per descomptat, no faltirà la comèdia mig musical *La volta al món amb 80 ties*. La nostra intenció és consolidar una línia de teatre de text amb obres de qualitat que puguin estar en cartell tres o quatre setmanes, i no només un o dos dies. Un altre projecte destacat és una

producció pròpia per a la temporada 26-27, que ja estem preparant amb actors professionals. A més, aquest any, a banda de l'òpera *Tosca*, volem fer *El Messies* de Händel amb música en directe i ballet, amb coreografies de Gina Rigola. Ella ja ens porta el *Trencanous* per Nadal, i ara vol crear l'escenografia i les danses per a Händel. Serà un repte important, però ens fa molta il·lusió.

Deixant els espectacles a banda, el Teatre de Sarrià és una entitat privada i el seu funcionament depèn molt de la seva salut associativa.

En quin punt us trobeu?

El Teatre de Sarrià és una entitat privada i el seu funcionament depèn molt dels socis. Tenim diferents modalitats d'abonament: pots escollir els dies i espectacles que vulguis —teatre, jazz, música— i nosaltres calculem el preu segons si tries 5, 9 o 12 espectacles. És molt flexible i, a més, els socis tenen un 30 % de descompte en totes les activitats. Fer-se soci és assequible: actualment, són 120 euros a l'any.

Com es finança el teatre?

El teatre es finança principalment

“**De La Perla 29 a Händel: el Teatre de Sarrià presenta una temporada plena de novetats i ambició**

“**Volem una programació amb nivell, el Teatre de Sarrià s'ho mereix**

amb les quotes dels socis, la venda d'entrades i algunes subvencions. També hem col·laborat en projectes socials, com amb el Centre Assís, i hem demanat l'entrada a l'ADETCA. A més, busquem patrocinis privats i volem que els nostres projectes siguin prou atractius perquè vulguin ser subvencionats.

Es repetiran artistes de l'any passat?

Ens fa molta il·lusió seguir comptant amb artistes de primer nivell com Marco Mezquida, Ignasi Cambra, Maria Canyigüeral o Albert Guinovart, que repeteixen després de l'èxit de la temporada passada. També destaca l'Emma Stratto, que l'any passat va fer un duet amb Abel Tomàs i ara actuarà com a pianista solista: és una artista extraordinària. ■

© Silvia Molina

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

Garantia de seguretat Covid-19

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religió

EL RELAT

Una maleta estratègica

ELSA COROMINAS

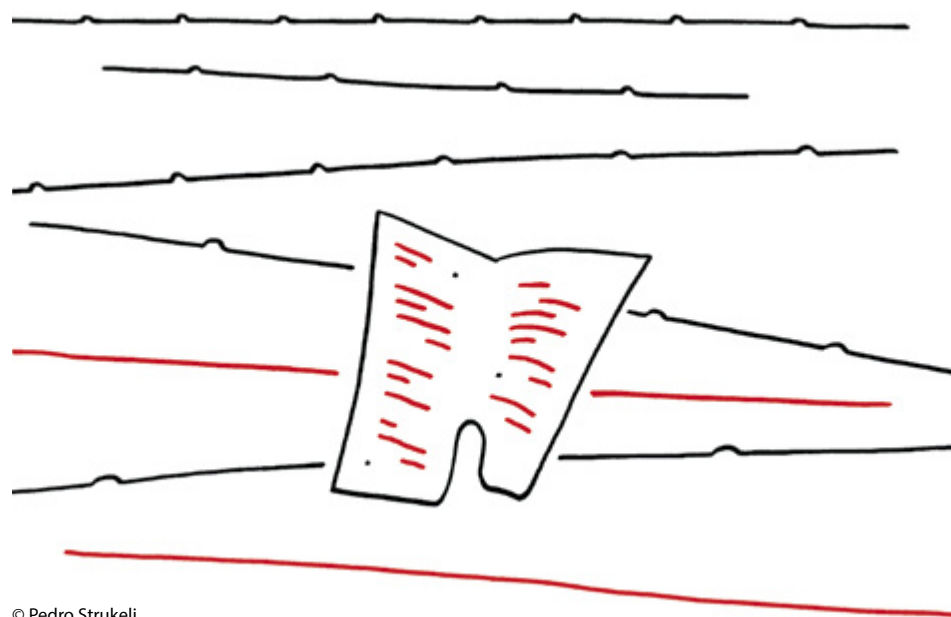
Com cada estiu, a l'hora de fer la maleta, va intentar calcular bé les necessitats dels dies de platja. Li agradava preparar l'equipatge amb una setmana d'antelació i escollia cada peça de roba mirant d'imaginar el moment en què se la posaria. Feia conjunts de nit, esportius, de platja i de relaxació casolana. Agafava un parell de camises de dormir i un pijama més gruixut per si refrescava alguna nit. Un anorac prim per si un cas, un parell de jerseis i algun pantaló llarg. Sabates d'esport, xancletes, escarpins i les de taló d'agulla que acabaven sempre tornant sense haver-se-les posat. Triava també amb cura el que portava al necesser, no era fàcil reduir a un estoig tots els pots, potets, cremes, raspalls, locions i maquillatges dels prestatges del seu lavabo. Requeria temps i criteri. Completava la part de vestit, calçat, cura i aspecte personal amb un petit joier i una tria dels quatre medicaments i pomades que podien ser-li útils. Després triava els llibres, sempre en duia més dels que podia assumir realment però li agradava la sensació de poder triar, fins i tot descartar una lectura, tot i ser lluny de les prestatgeries de casa.

La maleta era nova, d'un verd fosc discret i a la vegada original, poc comú. Era de les grans que no es podien pujar a l'avió, però per a dues setmanes ja sabia que no podia encabir-ho tot en una de més petita.

El vol era curt, arribava a l'illa en menys de mitja hora, implicava molta més estona de tràmits i cues per l'aeroport que no pas temps de vol.

El primer cop que la va veure va ser a la cua dels taulells de la companyia aèria per facturar equipatges. Era atractiva, d'edat similar a la seva i llegia un llibret petit que subjectava amb una sola mà i que semblava de poesia, mentre avançava resignada pel camí traçat amb tanques per accedir als taulells de facturació. Les ziga-zagues li permetien anar-la mirant des de diferents angles i com que els versos la tenien distreta, li facilitaven una observació més descarada. Anava unes quantes posicions abans que la seva i en separar-se de la cua per accedir al taulell indicat és quan es va adonar que tenien exactament la mateixa maleta, idèntica de color i forma i també amb poc desgast. Ràpidament li van venir al cap tres coses: que quina coincidència, que ben segur no anirien al mateix vol i que si sí que anaven al mateix avió hauria de vigilar que no li agafés la maleta per error quan sortís per la cinta transportadora. De fet, per precaució, va lligar a l'ansa de la maleta una goma del cabell de color taronja que duia sempre al canell.

Resultava que sí que anaven al mateix vol. La va veure de lluny al fons de l'avió. Quina casualitat, va pensar, sort que he marcat la meua maleta per poder-la distingir fàcilment.

© Pedro Strukelj

Es va passar tot el vol pensant en ella i deixant-se portar per un pensament morbós: endur-se la maleta de la noia per saciar la seva curiositat respecte a ella i a la vegada propiciar una trobada.

Aterrar sempre l'espantava més que cap altre moment del vol i a sobre estava neguitosa amb la seva ocurrència, però com que no es treia ni la maleta ni la seva propietària del cap va decidir dedicar mentalment el descens a elaborar el seu pla. Calia en primer lloc, sortir abans que ella de l'avió, i això seria fàcil si només obrien les portes del davant. Seguidament no podria titubear ja que havia d'arribar de les primeres a la cinta transportadora de maletes i situar-se en el punt d'inici des d'on són expulsades. Amb una mica de sort la seva sortiria de les primeres ja que, seguint un article que havia llegit feia temps al diari britànic *The Sun*, posava sempre una discreta etiqueta

amb la paraula "Fragil" per ser col·locada al final a la bodega de l'avió, a prop de la contraporta de càrrega i aconseguir així ser de les que descarreguen i surten primer a la cinta transportadora. Hauria de ser àgil llavors traient la goma taronja i l'etiqueta de la seva maleta, per fer-la més similar a l'altra, i deixar-la passar i sortir veloçment i segura amb l'altra, volant cap a agafar un taxi.

El pla va funcionar a la perfecció. L'envai una gran felicitat quan en obrir la maleta va descobrir que les lectures li resultaven més engrescadores que les seves.

L'estiu va ser extraordinari. La va trucar, van quedar, es van caure bé i van intercanviar maletes, llibres, roba, impressions i històries.

Per Nadal van omplir les dues maletes verdes conjuntament per anar a casar-se a Ciutadella. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Un avió de paper per viatjar en qualsevol moment

Com que encara no estem preparades per deixar les vacances enrere, us hem triat dos llibres que parlen de dos viatges ben diferents, una lluna de mel a Itàlia i un parell de setmanes d'agost a la Grècia continental, però que en els dos casos el paisatge actua també com a mirall i els viatgers s'hi veuran reflectits.

El viatger i la claror de la lluna, d'Antal Szerb, traducció de Jordi Gine de Lasa i Imola Nikolett Szabó (Males Herbes, 2025)

Un matrimoni viatja a Itàlia pel seu viatge de noces. Ben aviat l'home, envaït per la nostàlgia que li provoquen els carrerons i edificis de les ciutats italianes, se separa de la seva dona per fer un viatge propi per la península Itàlica, però al seu torn, cap a l'interior i les seves memòries.

Una novel·la d'aventures, que es van tornant cada cop més fantàstiques, un viatge travessat per l'enyor, la fragilitat del temps i la nostàlgia per la joventut

perduda. Agradarà als lectors de Zweig, Werfel, Roth i de grans novel·les centre-europees del període d'entreguerres.

Metamorfosi, de Míriam Cano (L'Avenç, 2025)

Míriam Cano comparteix dos estius que va passar a una casa a Grècia, on va anar amb la seva família escollida: dos viatges en què aprofita per descansar, descobrir nous paisatges, banyar-se i menjar molt bé, però també per reflexionar sobre l'amistat, l'amor, l'escriptura, les arrels i l'enyor.

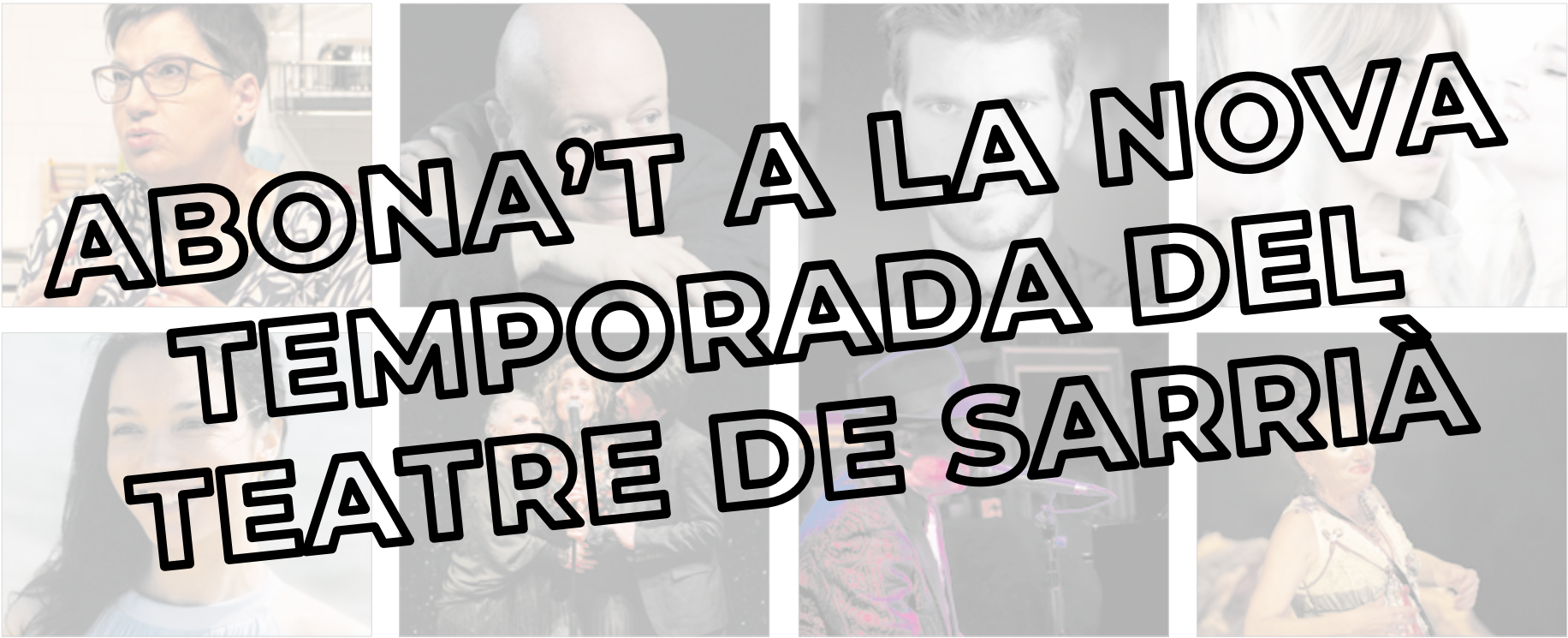
Un llibre petit, on caben molts records, moltes cançons i moltes maneres de mirar el món, per comprendre allò que envolta l'autora, però també per entendre's a ella mateixa. Per als amants de les aventures de la família Durrell i els que mai deixarem d'enyorar la veu trencada de Leonard Cohen.

Trobareu aquests llibres i més narrativa de viatges a la nostra llibreria, al carrer Santaló 79, molt a prop del mercat del Galvany. ■

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat.

TEATRE SARRIÀ

www.teatredesarria.cat

CENTRE TEATRE SARRIÀ

www.centredesarria.cat

Viure l'espai públic, el pas de la dictadura a la democràcia a Sarrià

Envelat de l'esplanada dels Caputxins, l'octubre de 1976. Fons Santi Latorre

JESÚS MESTRE

L'any 1975, ara fa cinquanta anys, en una Barcelona grisa i assetjada per l'especulació, va sorgir una resistència ciutadana que lluitava contra la dictadura i a favor de la democràcia. A Sarrià, com en altres barris de la ciutat, aquesta lluita es va fer sota el guiatge de l'Associació de Veïns i va comptar amb l'impuls i la força de diversos grups de joves del barri que van fer pinya amb els veïns.

Un grup de persones vinculades a Sarrià, i algunes que van viure aquests fets, s'han reunit per recollir informació i documentació, i en la pròxima Festa Major de Sarrià mostraran aquesta història mitjançant una exposició i un llibre. Ha estat una feina d'arxiu, sobretot a partir dels fons de l'Associació Veïnal de Sarrià i d'altres entitats del barri, i amb entrevistes a persones que van intervenir en els fets directament, com ara antics membres de l'associació veïnal, tècnics municipals, voluntaris en el muntatge de les activitats o artistes i músics que van començar la seva trajectòria professional en aquests anys.

Un aspecte que la dictadura franquista sempre va intentar controlar va ser qualsevol mena de manifestació al carrer. Això,

a mitjans dels anys setanta, era difícil de garantir. Però calia ser valent per fer una manifestació no autoritzada o un concert de Festa Major a la via pública, pel qual es requeria el permís del govern civil i del govern del Districte municipal. Així i tot, un grup de joves van organitzar, el Diumenge de Rams de 1975, una manifestació-performance al carrer Major, des de la plaça Artós a la plaça Sarrià, per protestar contra l'especulació i advertir de la progressiva desaparició d'edificis d'interès històric i patrimonial. Molt en la línia de les accions de l'AV del moment. Anaven guarnits amb unes capses de cartó que representaven els edificis del barri amenaçats, i acompanyats de músics, gegantons i capgrossos d'elaboració pròpia; per aquest motiu es coneix com la "manifestació de les Capses de Cartó". La policia va dispersar l'acció a cop de porra, però la manifestació ja s'havia fet i la premsa de la ciutat en feia ressò. Uns mesos més tard, després de molta insistència de l'AV per aconseguir els permisos corresponents, el 9 d'octubre i en la Festa Major es va fer un ball popular al carrer Gresolet amb l'Orquestra Veracruz i el seu cantant Orlando, que era el pseudònim de Jaume Mateu,

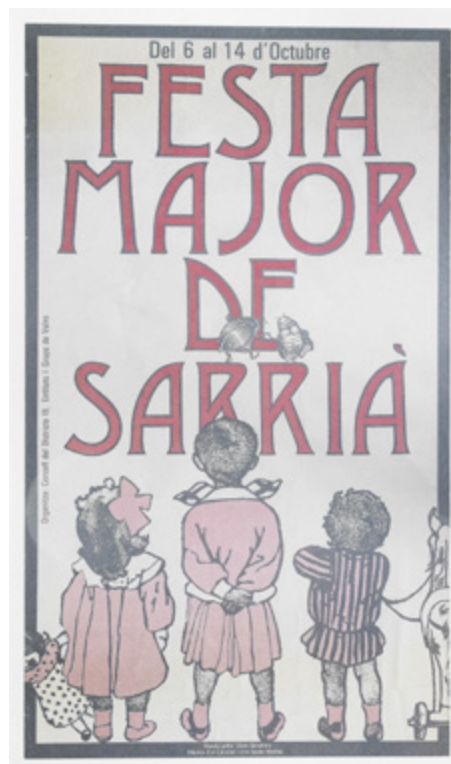
Cartell del concert de l'Orquestra Veracruz al carrer Gresolet, l'octubre de 1975. Cedit per Jaume Mateu

ara conegut com a Tortell Poltrona. A la Veracruz també hi havia altres joves del barri com Ramon Masats, Bernat Aurell, Arnau i Eugeni Boix o Joan-Eloi Vila. El carrer també era dels veïns.

Aquests fets van ser unes primeres manifestacions que els anys següents es van anar ampliant. L'Associació de Veïns de Sarrià va ser durant aquesta època una entitat combativa que va plantar cara al govern del districte, dirigit pel franquista Antonio Cañellas Sidós, i va lluitar per conservar l'esperit i tarannà del barri representat en els seus carrers i edificis tradicionals, o va lluitar per aconseguir una festa major popular, organitzada conjuntament amb les principals entitats del barri (Centre Parroquial, Centre Excursionista Els Blaus, Centre Aragonès, Mercat de Sarrià...), escoles com els Salesians, Orlandai, El Timbal, i sobretot grups de joves vinculats a agrupaments, clubs esportius o l'Assemblea de Joves. A partir de 1977, es pot considerar que totes

les entitats i grups sarrianencs estaven integrats en l'organització d'una Festa Major que encara es va fer en una carpa, a l'esplanada dels Caputxins, però que va trencar amb les festes organitzades al llarg del franquisme per la Comisión de Festejos del Distrito III. Amb la Festa Major de 1980, quan també se celebrava l'arribada de la democràcia a l'Ajuntament de Barcelona, el disseny de la festa major popular de Sarrià ja estava enllestit. I, en bona part, és la festa que es continua fent en l'actualitat.

El dia 1 d'octubre, amb un acte a la Casa Orlandai, es presentarà aquest projecte amb les exposicions i el llibre que ha publicat El Jardí. Com en altres ocasions, aquest dia es podrà aconseguir a un preu especial si prèviament s'ha fet una reserva d'exemplars. S'hi expliquen uns fets històrics que van tenir lloc en una ciutat i un barri que encara són propers, ja que molta gent que els va viure encara els recorda, i que mostren formes de lluita i organització comunitària diferents de les actuals. ■

Cartell de la Festa Major de 1978, obra de Claret Serrahima. Cedit per Jaume Clotet

SHOW KIDS!

dance ★ act ★ sing

Escuela de Teatro Musical y Canto

Matrícula Abierta
2025-2026

info@showkids.education

showkids.es

[showkidseducation](https://instagram.com/showkidseducation)

La nostra passió és fer que les joies manifestin sentiments i que els sentiments es recordin amb joies.
Des del nostre establiment ens és molt gratificant poder ser partícips i acompanyar als nostres clients en aquest procés d'il·lusió i emocions.

C/ Salvador Mundi, Núm.2
Tel. 93 205 09 60
www.joyeriamarsansmaluquer.com

**ESPECIALISTES
EN JOIERIA
RELIGIOSA**
Joiers des de 1982

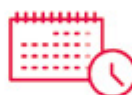
Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

**GRÀCIES
PER ESCOLLIR-NOS**

NOU!

L'ESPAI SARRIÀ

**HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE**

**SERVEI A DOMICILI
RÀPID I GRATUÏT**
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes
i promocions

* consulta'ns les condicions del servei

Neix la Copa Sarrià, un torneig per fer barri a través del futbol

YAGO LÓPEZ

El cap de setmana del 6 i 7 de setembre, el Col·legi Sant Ignasi acollirà la primera edició de la Copa Sarrià, un torneig que vol convertir-se en una cita de referència per als clubs del districte i un espai de trobada per a tot el veïnat.

Ja fa temps que la idea passava pel cap dels organitzadors, dos exalumnes jugadors del Sant Ignasi, Jordi Rivera i Marc Collado. "Ens rondava la idea d'organitzar un torneig així, que fes barri i alhora servís per completar la pretemporada dels diferents equips", expliquen des de l'organització. La inspiració els ha vingut de tornejos

similars a zones properes, com el Torneig Ciutat L'Hospitalet o la Copa Nou Barris.

L'objectiu principal és clar: fer barri. Utilitzar el futbol com a eina de cohesió social i reforçar els vincles entre clubs, jugadors i veïns.

Vuit equips del districte, un mateix escut: el de Sarrià

El torneig comptarà amb la participació de vuit equips masculins del districte de Sarrià - Sant Gervasi: CP Sarrià, Sant Ignasi, La Salle Bonanova, La Bonanova, Racing Sarrià, Sagrat Cor, Daumar i Vallvidrera. El criteri de selecció és simple, però potent: tots

són clubs del districte.

Els partits es disputaran en format eliminatori, amb duels de 45 minuts. Tots els equips jugaran quatre partits, garantint així una bona preparació de cara a l'inici de temporada. El torneig tindrà lloc els dies 6 i 7 de setembre, a les tardes, amb horaris encara per confirmar.

El Sant Ignasi, més que una seu

El Col·legi Sant Ignasi ha estat l'escenari escollit per acollir aquesta primera edició. Una tria que no és casual: "Som exalumnes i exjugadors del centre, i era la nostra primera opció. A més, disposa de dos camps que faciliten l'organització i la simultaneïtat de partits", destaquen. També aprofiten per agrair les facilitats ofertes pel centre educatiu.

Un projecte que comença amb força

L'organització no ha trobat gaires entrebancs: "Tots els actors implicats ens han ofert moltes facilitats, des dels clubs fins al mateix Sant Ignasi i la Federació". De moment, el projecte està en una fase embrionària, però els impulsors confien que, amb una major difusió, la Copa Sarrià esdevingui una oportunitat perquè tothom del barri s'hi impliqui, ja sigui com a públic, voluntariat o fins i tot patrocinadors.

Tot i que l'impacte als comerços i veïns encara és incipient, els organitzadors tenen clar que la Copa ha vingut per quedar-se. "És una iniciativa que volem repetir cada any. Estem segurs que aquesta primera edició serà un èxit i que servirà com a porta d'entrada a altres esports i categories en el futur. Pensem en gran."

Futbol, trofeus i bon ambient

Els guanyadors del quadre d'honor i del quadre de consolació rebran un trofeu, però l'essència del torneig va molt més enllà de la competició. És una festa del futbol local.

L'entrada als partits serà lliure i es podrà accedir pel carrer General Vives. "Convidem tothom a venir a fer caliu. És una gran oportunitat per veure bon futbol i fer barri. A més, poden seguir-nos a Instagram i Twitter on anem informant de tot", animen.

Un cap de setmana per recordar

Com voldrien que es recordés aquesta primera edició? La resposta és clara: "Com un cap de setmana on, a més de practicar esport i preparar-se per a la lliga, s'ha gaudit en un ambient de proximitat i bon rotllo."

La Copa Sarrià ja és una realitat. I tot apunta que acaba de fer el primer pas cap a una llarga trajectòria. ■

NOU LLIBRE D'EL JARDÍ: Viure l'espai públic. Activisme veïnal i recuperació de la festa al carrer (Sarrià 1975-1980)

El Jardí
PREMSA LOCAL - SCCL

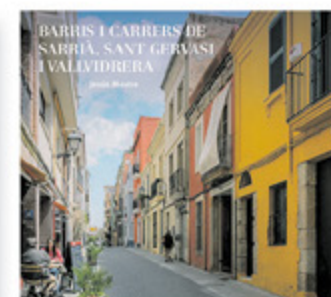
El 1975, fa cinquanta anys, en una Barcelona grisa i assetjada per l'especulació, va sorgir una resistència ciutadana que lluitava contra la dictadura i a favor de la democràcia. A Sarrià aquesta lluita es va fer sota el guiatge de l'Associació de Veïns i va comptar amb l'impuls i la força de diversos grups de joves del barri que van fer pinya amb els veïns. Un llibre de Jesús Mestre, Joan Rosés i Pepa Tort.

Dijous 2 d'octubre, a la Casa Orlandai, presentació del llibre i de les exposicions, i lliurament dels llibres amb reserva prèvia.

VIURE L'ESPACI PÚBLIC

ACTIVISME VEÏNAL I RECUPERACIÓ DE LA FESTA AL CARRER (SARRIÀ 1975-1980)

Jesús Mestre, Joan Rosés, Pepa Tort

On podeu trobar els llibres d'El Jardí

LA BONANOVA: **PICTUM**, Passeig de Sant Gervasi, 40 | **Llibreria OASI de lletres**, c/ Muntaner 511 | EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros**, av. República Argentina, 45 | GALVANY: **Quiosc Blau**, Plaça Molina | **Casa Usher**, c/ Santaló, 79 | **Libreria Pleyade**, c/ Johann Sebastian Bach, 10 | SARRIÀ: **Quiosc Cristina Conde**, c/ Capità Arenas, 40 (cantonada passeig Manuel Girona) | **Numa**, c/ Santa Amèlia, 31 | **PICTUM Sarrià**, Major de Sarrià, 6 | **Papereria Spot**, Major de Sarrià, 24 | **A Peu de Pàgina**, Major de Sarrià, 50 | **Llibreria de la Plaça**, passeig de la Reina Elisenda, 2 | BARCELONA: **La Capell**, plaça de la Catedral.

PVP: 20,80 € | 120 pàg. | format: 24 x 22 cm | 250 fotografies inèdites

El CE Europa, entre l'espasa i la paret per la norma de gespa natural a Primera RFEF

YAGO LÓPEZ

Després d'assolir un ascens històric a Primera RFEF, el CE Europa es troba immers en una situació incòmoda i incerta. El motiu? La normativa que obliga els equips de la categoria a disposar d'un camp amb gespa natural, una condició que el Nou Sardenya — amb gespa artificial — no compleix.

Converses constants amb la RFEF

"Des que vam aconseguir l'ascens que estem parlant amb la RFEF", expliquen des del club escapulat. La problemàtica no és nova, però s'ha convertit en prioritària un cop confirmat l'ascens. Malgrat les converses mantingudes, les negociacions no estan resultant senzilles: "La majoria de membres de la federació i del club estan d'acord amb nosaltres que la norma és 'estúpida', però semblen no estar disposats a canviar-la i, al mateix temps, també semblen reticents a donar-nos la moratòria d'un any."

Can Dragó, la solució provisional

L'Ajuntament i el club ja han proposat

les instal·lacions de gespa natural de Can Dragó com a alternativa temporal per disputar els partits com a local si la situació no es resol. Un trasllat que, tot i no ser ideal, es contempla amb pragmatisme: "Obviament no és jugar

al Nou Sardenya, però gràcies al transport públic no estem tan desplaçats. De totes maneres, es buscaran solucions, autobusos o altres, si s'escau, per poder moure els socis i sòcies del Nou Sardenya a Can Dragó."

La base del club, la gran damnificada

Més enllà del primer equip, un possible canvi de superfície al Nou Sardenya tindria un fort impacte sobre tota l'estructura esportiva del club. "Hi ha milers de nens entre l'Escola i el futbol base federat que entrenen i juguen al Nou Sardenya, i si s'acaba canviant la gespa no ho podran fer. S'hauran de buscar alternatives on jugar i entrenar per a tot el futbol base i l'Escola de l'Europa, perquè el Nou Sardenya no es podria trepitjar. Ni tan sols el primer equip podria entrenar-hi cada dia."

Una problemàtica compartida

El CE Europa no està sol en aquesta situació. L'Arenas de Getxo, un altre històric del futbol estatal, també viu aquest maldecap des del seu ascens el passat mes de maig. Els dos clubs han unit forces per fer front comú davant la federació, intentant forçar un canvi de criteri o, com a mínim, una moratòria que els permeti adaptar-se a la nova realitat de forma progressiva. ■

Per la festa major de Sarrià treu la llengua!

Dissabte 11/10 a les 17.30h
a la Casa Orlandai

Tarda de màgia amb el
Mag Stigman

a càrrec d'Òmnium Cultural

Coneix el
projecte **Vincles**
al barri

<https://tuit.cat/cztfu>

ÒMNIUM
BARCELONA
Sarrià-Sant Gervasi

Una branca singular de l'arbre de la vida que ha canviat el món: *Homo sapiens*

CRISTINA JUNYENT

Els humans moderns, *Homo sapiens*, som una espècie jove que ve de lluny. La història va començar fa milers de milions d'anys; des de l'origen de la vida i el procés evolutiu, que va fer camí amb els primers vertebrats terrestres, els mamífers, els primats... Fins que, fa entre 8 i 5 milions d'anys, una branca es va separar de la dels ximpanzés i bonobos. D'allà venim. D'aquest tronc comú es van anar diferenciant diverses espècies d'homínids i d'humans. *Homo habilis*, *erectus*, *heidelbergensis*, *neanderthalensis*... Tots extingits, excepte nosaltres, els únics supervivents. Tot descrit en articles anteriors.

Per comprendre l'aparició d'*Homo sapiens*, nosaltres, cal viatjar fins al Plis-tocè, quan el planeta era cobert de glaceres i ple de grans mamífers. Les restes més antigues de la nostra espècie es troben a l'Àfrica: a Jebel Irhoud (Marroc), fa uns 300.000 anys, s'hi van descobrir crani, mandíbula i eines de pedra associades a humans amb cara plana i trets moderns, la caixa cranial encara era arcaica, menys arrodonida. Més tard, a Omo Kibish (Etiòpia), es va trobar un crani datat en uns 233.000

anys amb una anatomia ja molt propera a la nostra. I a Herto, també a Etiòpia, s'hi han trobat restes de fa 160.000 anys amb trets humans moderns però més robustos, classificats com a *Homo sapiens idaltu*, potser una subespècie arcaica. Tot apunta, doncs, a una evolució progressiva, en un mosaic de poblacions africanes interconnectades.

Els primers sapiens eren més esvelts que parents anteriors; les cames llargues els proporcionaven una gran eficiència per caminar. I molt probablement tenien la pell fosca, una adaptació clau per protegir-se de la intensa radiació solar. I el dimorfisme sexual —les diferències entre sexes present en altres primats— es va suavitzar.

Finalment, el crani es va tornar més globular, amb un front vertical, una cara petita i un mentó ben definit. El cervell no només destacava per la mida —entre 1.300 i 1.500 cm³—, sinó per l'escorça cerebral, centre del pensament abstracte i la imaginació. Amb una mà amb polze oposable, que permet de fer pinça, les eines eren més elaborades: a més de làmines i fulles de sílex, en fabricaven d'os, agulles, arpons...

Caminar drets sembla que va afavorir la posició baixa de la laringe, cosa que va obrir la porta al llenguatge articulat —tot i que hi ha autors que consideren que ja havia aparegut—. Però *Homo sapiens* incorpora mutacions genètiques úniques associades al llenguatge (com el gen *FOXP2*), a la plasticitat cerebral i a les habilitats socials. Un llenguatge que no es limita a explicar com es fabriquen eines, es caça en grup, se sobreviu en condicions difícils: sinó que reflecteix un pensament simbòlic amb l'ús de pigments en l'art rupestre, amb els ornaments personals, els rituals... Senyals que diuen molt més que allò que es veu.

Com els altres primats, tenim una reproducció lenta: gestacions llargues, una sola cria. Tanmateix, un cervell comparativament molt més gran té un cost: cal parir les cries immadures i dependents, en un equilibri anatòmic forçat per la bipedestació, altrament, no passarien pels malucs. Un desavantatge? No pas. En obligar a una infantesa prolongada, la dependència va obrir la porta a l'aprenentatge, la cria compartida, la transmissió de coneixement. A partir d'*Homo erectus*, les

Boiximans de cacera, considerats per alguns autors la branca humana més antiga. Font: Wikimedia Commons

relacions de parella i l'organització social es fan més complexes; l'èxit reproductiu ja no depèn només de l'instint, sinó de la cooperació i l'aprenentatge social.

Homo sapiens és la combinació d'una anatomia única, una ment flexible i una cultura capaç de guardar i transmetre memòria, que l'ha convertit en l'espècie culturalment més sofisticada sobre la Terra. Una cultura que no només crea: crea la capacitat de crear. Transmet tècniques, valors, normes i rols. Ens adapta, no només a sobreviure en qualsevol indret, sinó a viure junts. Tot això ens ha portat molt lluny. Des de les primeres eines dels *habilis*, fa més de dos milions d'anys, fins a les mans robòtiques que avui ens converteixen —ni que sigui parcialment— en cyborgs. ■

BOMBONERIA

CONFETTERIA

PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

REMEIS I CUINA DE CONVENT

Els gínjols

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
El gínjoler és un arbre de fulla caduca que procedeix de la Xina (llat. *Zizyphus vulgaris* i *Zizyphus jujuba*; cast. *azu-*

faifo). Es tracta d'un arbust de llarga i antiga implantació a les nostres comarques que té les branques inclinades i unes estípules rectes i espinoses. Les fulles són alternes i llustroses i amb unes flors groguenques poc vistoses; la fusta, molt apreciada pels ebenistes, s'ha emprat per fer instruments musicals de vent com ara la gralla i la tenora. Els fruits —anomenats gínjols— són una mica ovalats, de color rogenc, força dolços i tenen propietats medicinals, a més de ser molt agraciats amb mucíl·lags i vitamina C. Tradicionalment, els frares caputxins han emprat

els gínjols en la composició del celebrat *decoctum pectorale* que preparaven per als malalts, ja que els gínjols ajuden a estovar la tos i faciliten l'expectoració.

La bullidura dels gínjols, una volta assecats a l'ombra, esdevé un laxant eficient i gens agressiu a l'organisme. Ja en el llunyà segle XII, la sàvia doctora de l'Església Santa Hildegarda de Bingen (†1179) manifestà que els gínjols són molt aptes per alleujar les mucoses inflamades i, també, per fortificar l'estómac. Fra Antoni Castell, apotecari del Monestir de Montserrat, l'any 1592 tractà de la manera de preparar aixarop de gínjols (cf. *Theórica y pràctica de boticarios*, ff-38-39: "xarave de gínjoles"). Alguns anys després, en el 1784, l'erudit botànic Josep Quer escriví que el fruit del gínjoler "es admirable diurético y muy propio para despedir las arenas de los riñones y vejiga, si se usa por largo tiempo el cocimiento hecho de los frutos machacados, y se sirven con felices sucesos de los frutos para la tos y asma húmeda y para facilitar la expectoración" (*Flora española*, VI, 46).

Els antics frares que patien algun

931 290 480 CARRER ARIMON 29 SARRIÀ - SANT GERVASI
DISSABTES I FESTIUS
AMB CITA PRÈVIA

ADESORO
COMPRA-VENDA

INVERSIÓ AMB
CONFIANÇA

COMPREM
OR
Al preu més alt!

TAXACIÓ A DOMICILI · HORES A CONVENIR · PAGUEM AL COMPTAT

COMPREM COMPRA-VENDA COMPREM COMPREM
JOIES LINGOTS OR PLATA

cadarn fort per poder expectorar, a més dels gínjols, també se servien de la flor i de l'arrel de la malva, que combinaven així: "Damunt una olla de terrissa que hi hagi aigua de font que bulli, posa-hi una cassola nova on hi tiraràs una xicra d'aigua, mig petricó d'aiguanaf blanc, tres onses de sucre candi, tres d'arrel de malva, una onsa de cola de peix que sigui blanca, un

bon grapat de gínjols y ves-ho remenant; y quan sigui lligat treu-ho y en prendràs, tres cullerades durant el dia barrejat ab mel; (T.A., *Receptari*, s. f.), i una volta passat el cadarn els frares restaven "més contents que un gínjol". A l'article vinent us parlaré, si a Déu plau, de la canyella. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48
Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

LA PETÚNIA

Viatge cap a la llum

IGNASI VILADEVALL

Les delicades i duradores petúnies es cultiven com anuals per les seves abundoses flors. La floració sol ser desbordant des de la primavera fins a mitjans de la tardor. Quan la petúnia està curulla de flors, sembla que tota ella tremoli amb un lleu somriure. No deixa cap dubte que explica històries que podem veure projectades a la imaginació. En bufar el vent, aixeca onades de color. Un altre miracle de la primavera! Plena a vessar de flors, fa goig. Cada racó és un univers de subtileses. Llàstima que la humitat i els primers freds la malmetin. Sembla com si s'adonés de les hostilitats de la meteorologia. Ai, quina cara més amoïnada quan s'hi posa la rosada o arriben els primers freds. Arribat a un cert punt, no fa bona cara. Però tant se val.

Originari de Sudamèrica, el gènere *Petunia* inclou unes 35 espècies. Són plantes compactes de fulles toves i flors atrompetades, solitàries, àmplies, amb 5 lòbuls. N'hi ha de molts colors, la flor i nata de les petúnies ve amb pètals de color d'espígol, com d'ametista. Tots els híbrids de jardí són perennes de vida curta que es tracten com anuals; anual vol dir que dura un any, o que succeeix cada any. L'espècie *axillaris* dona flors blanques, perfumades de nit. A l'estiu atrau molt pel seu aroma encisador. No és arriscat suposar que ens fa més felices les hores. Però aquest "ara" que vivim ja no el tornarem a viure, se l'emporta el corrent del temps inexorable.

No és que la petúnia sigui una perepinyetes, però és necessari eliminar les flors marcides per prolongar-ne la floració. Cal anar amb compte amb el rec, li disgusta la humitat. Tota xopa, llefiscosa, és una pupes. Si no se li fa cap cas, li entra una pila de sotrac. A banda, cal vigilar les fulles. Les taques foliars són símptoma de malalties com la botrytis, que cobreix fulles, tiges i flors de floridures. L'aranya vermella envolta el fullam de fines teranyines i el temible pugó s'agrupa en colònies per alimentar-se de la saba de la planta, segregant una melassa que atrau les formigues. Llavors és necessari posar-la en tractament, s'ha de fer alguna cosa. Cada any passa el mateix, però tant hi fa. Feines que mai no acaben ni duen enlloc... Sísif.

Mentrestant, havíem arribat al rígor hivern. Quan les petúnies sucumbeixen, per tot arreu hi domina el verd rúfol. És fàcil de notar que el jardí pren un aire intemporal. Cada forma varia, perquè tota forma no és sinó creació de la llum i la llum no és més que moviment que crea històries, i amb les històries, pel·lícules. A la primavera tot torna a recomençar, les plàntules nascudes de llavors, que després d'un mes es trasplanten, venen a ser com petites cuques de llum. La jardineria és el goig que ens ha estat donat perquè no ens trasbalsi ni turmenti el pas del temps. Algunes coses fa pensar que les petúnies no moren mai, em ve al cap que només canvien. ■

Hi ha petúnies amb pètals de color d'espígol, com d'ametista

PETÚNIA
Castellà: (Petunia)

Nom científic:
Petunia x hybrida

Utilització: balcons, terrasses, finestres, talussos, rocalles

Floració: maig-octubre

Descripció: planta híbrida de jardí, anual en cultiu, baixa i estesa, una mica viscosa, proveïda de fulles alternes, allargades o arrodonides. Flors en forma d'embut, de colors variats, amb pètals proveïts de venes, jaspiats o monocromats, amb les vores ondulades o rivetejades

Exposició i terreny: a ple sol, en substrats rics en nutrients

Rec: abundant, no freqüent

Ambient: Vol molt de sol. És sensible a les gelades i les baixes temperatures

Multipliació: mitjançant llavors cap a mitjans del mes de març

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari

de dilluns a dissabte

10-14.30 / 15.30-19 h

diumenges i festius: 10-14.30 h

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a divendres

9.30-14 / 16.30-20 h

dissabtes 9.30-14.30 h

diumenges i festius: 10-14.30 h

50 anys fent un barri millor

Som l'entitat que representa els veïns i veïnes del barri. Treballem per donar resposta a les necessitats socials, fomentar activitats lúdiques, impulsar millores a l'espai urbà, integrar els diferents organismes de la zona i defensar els nostres interessos davant l'Ajuntament.

Ens trobareu els dimarts i dijous, de 18 a 20 hores al 2n pis del centre cívic, per telèfon (93 344 813) o per correu electrònic (avsantgervasi@gmail.com).

**Ara podem fer un barri millor!
Fes-te soci per 30 €/any.**

ASSOCIACIÓ VEÏNAL
SANT GERVASI -
LA BONANOVA

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Barcelona

INSCRIPCIONES ABIERTAS - SEPTIEMBRE 2025

CLASES JUVENILES/ADULTOS

(KICKBOXING, BOXEO Y BRAZILIAN JIUJITSU)

Refuerza hábitos,
atención y
autocontrol

Mejora la
autoestima y
habilidades sociales

Canaliza la energía
de forma saludable

Fomenta la
constancia, el respeto
y la superación

REVOLUTION
MARTIAL ARTS

RESERVA TU PLAZA HOY

C/ Balmes 378, Barcelona

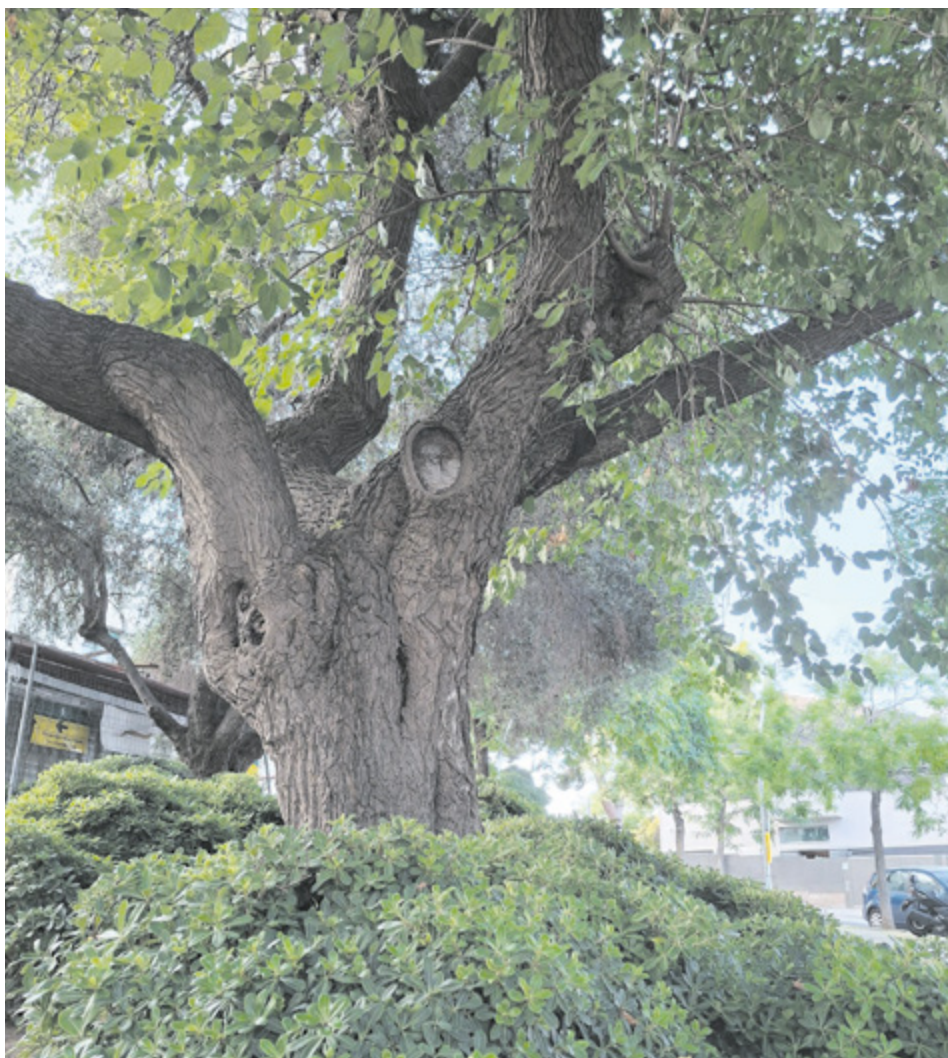
613 091 631

www.revolutionmartialarts.es

-CONDICIONES ESPECIALES-PLAZAS LIMITADAS

La morera de la seda

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

M. JOSEP TORT

El gènere *Morus* (Morera) aplega un conjunt d'unes 16 espècies d'arbres caducifolis nadius de les regions temperades de Nord-amèrica, Àfrica i majorment d'Àsia central. La morera blanca (*Morus alba*), anomenada també morera de seda o morera de cucs, és originària de l'est de la Xina i va ser introduïda a Europa com a arbre ornamental per la seva ombra fresca i el seu ràpid creixement però, sobretot, s'ha conreat arreu del món pel valor de les seves fulles, que s'utilitzen per alimentar els cucs de seda que intervenen en la producció comercial d'aquesta fibra.

La morera blanca (*Morus alba*)

Pertany a la família de les moràcies, arbres d'àmplia i frondosa capçada i poca alçària. Caducifoli, amb fulles ovades, dentades, glabres (sense pèls) i lluent a l'anvers. Les flors, unisexuals, són poc vistoses i dibuixen conjunts d'espigues curtes i denses que esdevenen fruits blanquinosos, agrupats en una infructescència molt semblant a les mores dels esbarzers del gènere *Rubus*, que pertanyen a la família de les rosàcies i són molt apreciades. Les mores de *Morus alba* són comestibles, però insípides, per la qual cosa no es comercialitzen.

La morera blanca és una espècie força resistent a la contaminació, a les plagues i malalties, a la sequera i les glaçades. S'adapta força bé a tota mena de terrenys.

La seva frondosa i brillant capçada, que projecta una ombra i una frescor immillorables, ha propiciat l'augment de la seva presència en el paisatge urbà, malgrat les conseqüències incòmodes de la caiguda dels fruits, que embruten força la via pública. La verdor i la frescor del fullatge a la primavera i el groc encès a la tardor li confereixen un atractiu admirable.

La morera destaca científicament per un fenomen realment inusual, implicat en l'alliberament del pol·len: els estigmes, els filaments que sustenten els estams portadors del pol·len, tenen una elasticitat tal, que aconsegueixen disseminar el pol·len a una velocitat inicial d'uns 600 km/h, el moviment més ràpid conegut en el regne vegetal.

© Luis Fernández García

Història

El conreu de la morera blanca per alimentar els cucs de seda va començar fa més de 4.700 anys a la Xina i, posteriorment, es va introduir en altres països. Els antics grecs i romans conreaven la morera amb aquesta finalitat. L'any 220 dC, un emperador romà (Elagabal) ja llueïa una túnica de seda. Al segle XII es va introduir a Europa i al segle XV, a Amèrica Llatina, després de la conquesta espanyola.

Durant centúries la seda, una fibra de gran resistència, lleugeresa i capacitat aïllant, va protagonitzar la història dels intercanvis econòmics i culturals entre Àsia i Europa a través de l'anomenada "Ruta de la Seda". El seu valor s'utilitzava com a moneda de canvi.

Els xinesos en el quart mil·lenni aC, van ser probablement els primers que aprengueren el secret de desenredar el fil continu i fràgil dels capolls filats pel cuc de seda (*Bombix mori*).

L'any 2002, la Xina va dedicar més de 6.000 Km² al conreu d'aquesta espècie.

En molts punts de la península Ibèrica com Múrcia, Andalusia, Comunitat Valenciana i Aragó hi va haver indústries remarcables de la seda i, a finals del segle XVIII, Aranjuez va esdevenir un centre pioner en la fabricació de sedes excepcionals. Es van plantar moreres

per a la cria directa dels cucs de seda, es van instal·lar màquines de filar i fins i tot tenien superàvit per abastir fil de qualitat a altres fàbriques.

Usos de la morera blanca

L'ús principal de les fulles de morera blanca arreu del món s'orienta a la cria de cucs de seda, una activitat agrícola-industrial que no presenta gaires dificultats, però cal tenir molta cura en el creixement de les fulles i en llur recol·lecció, ja que la seva qualitat afecta directament la salut del cuc i, al seu torn, a la qualitat del fil de seda. Les fulles joves i tendres es donen a les larves més joves i les fulles madures a larves més grans. Els agricultors o criadors tallen les fulles a mà i les mantenen ben netes i seques per evitar malalties.

Les fulles també s'utilitzen per alimentar el bestiar boví, com les vaques, els bisons o els búfals, en zones on les estacions seques restringeixen la disponibilitat de vegetació.

Les fulles de morera es preparen com a te a Corea i les mores, malgrat el seu escàs valor gastronòmic, es mengen en alguns països i s'assequen o se'n fa vi.

La fusta de l'arbre és considerada de bona qualitat, ja que aguanta els canvis d'humitat sense deformar-se. S'utilitza en torneria, ebenisteria i per a construir carretes, canoes i mànecs d'eines.

La morera catalogada al carrer Alcoi, número 17, de Sant Gervasi

En una bonica placeta enjardinada, situada en la confluència dels carrers Alcoi i Lluçanès, hi viu, al bell mig d'un dens tapis de pitòspor, un exemplar de morera blanca catalogada l'any 2016 com a arbre d'interès local. Amb un perímetre de tronc de 2,3 m i una densa i voluminosa capçada de 17 m de diàmetre, la morera esdevé el centre de totes les mirades i genera un ambient fresc i agradable al pic de l'estiu. Altres espècies, com les palmeres washingtonies, els plàtans, algunes acàcies i un ullastre (l'olivera borda), vesteixen l'indret. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

Agró roig

ENRIC CAPDEVILA I ANDRÉS REQUEJO

L'agró roig (*Ardea purpurea*) és un ocell principalment migrant, tot i que alguns exemplars romanen a l'estiu per nidificar de forma localitzada en les principals zones humides, de març a octubre; de totes maneres és un ocell escàs, i un hivernant molt rar. A Catalunya cria bàsicament al Delta de l'Ebre, també als Aiguamolls de l'Empordà i a les zones humides de la depressió de l'Ebre a Lleida, més esporàdicament al Delta del Llobregat i del riu Besòs. També el podem veure en les migracions d'anada i tornada de les àrees de cria d'Europa central i la Mediterrània, i les d'hivernada a l'Àfrica tropical més al sud del desert del Sàhara.

Forma part de la família dels ardeids, juntament amb els bernats i martinets. Són una família d'ocells majoritàriament grossos, amb les potes llargues i proveïdes de quatre dits amb ungles poc recaragolades, la del dit mitjà és dentada i la utilitza per arreglar-se el plomatge; una petita membrana uneix dos dels dits. El coll és força llarg i en vol i en repòs el dobleguen en forma d'S, quan s'alimenten l'estiren, emprant el bec punxegut en forma d'arpó.

És un ocell estilitzat, que fa entre 70 i 90 cm d'alt (amb el coll estirat) i 110 i 145 d'envergadura amb les ales esteses. S'assembla molt al bernat pescaire (*Ardea cinerea*), que és molt comú i resident tot l'any, però l'agró roig és més petit i es pot distingir per la coloració més fosca, de tonalitats vermellenques o brunes del seu plomatge, que és d'on li ve el nom científic: *purpurea*.

Al plomatge destaquen les bandes longitudinals del coll, negres i blanques, que es prolonguen en unes llargues plomes motejades, té el capell negre amb irisacions verdoses, d'on surten un parell de plomes fosques. La part inferior de les ales té una coloració fosca, mentre a les espatlles dominen els tints vinosos amb reflexos púrpura. Les potes també són llargues i de color marró groguenc.

Viu en zones aquàtiques amb abundància de canyissars, especialment a llacunes litorals, marges i illes fluvials, cues d'embassaments, estanys i llacs. Per fer el niu tria zones de canyissar alt i espès, generalment vora de l'aigua, on fa el niu amb tiges vegetals, i sovint forma colònies amb altres ardeids, com esplugabous o martinets. Quan vola té el coll recollit entre les espatlles, les ales corbades i les potes estirades.

És un animal solitari i discret, durant el dia s'està quiet llargues estones entre la vegetació dels canyissars o dels arrossars quan estan crescuts; al capvespre és més actiu i camina buscant alguna presa. Menja peixos, granotes, crustacis, rèptils, insectes aquàtics, pollets d'altres ocells i petits mamífers rosegadors. ■

Dita: Ocell que es cria a l'aigua, a l'aigua piula.

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](#) • www.milfulls.com

Dia Mundial de l'Alzheimer: el poder de la presència

MATEO PUIG, PSICÒLEG.

Des de 1994, cada 21 de setembre es commemora el Dia Mundial de l'Alzheimer, una jornada que planteja un doble objectiu: fomentar la comprensió de la malaltia i donar resposta a les necessitats de les persones afectades i aquelles que les cuiden.

Qualsevol iniciativa que faci ressò sobre l'Alzheimer és una oportunitat clau per avançar en la seva recerca. Fins que no es trobi un remei a aquesta malaltia, cal perseverar en la investigació, posant la mirada en un futur sense Alzheimer. Alhora, és de vital importància assegurar un millor acompanyament, oferint més recursos en la intervenció directa.

És necessari reconèixer la dignitat de totes les persones afectades per oferir-los un tracte el més humà possible. El mentrestant ha d'implicar-nos a tots, sigui amb molts o pocs recursos; perquè fins i tot amb recursos limitats es pot arribar a aconseguir un gran impacte.

El que més m'agrada de la meva feina són les petites trobades personals que permet la dinàmica del centre de dia. Conviure amb els usuaris tota una jornada laboral completa em permet veure més enllà d'un diagnòstic. La persona amb Alzheimer és molt més que la seva malaltia; i des d'aquesta màxima parteix la meva actuació terapèutica.

Com que l'autoimatge d'una persona amb Alzheimer està molt condicionada per les limitacions de la mateixa malaltia, és essencial redirigir la mirada en allò que encara es pot fer i no tant en el que s'ha perdut. Algunes de les frases que m'agrada dir als usuaris són: *quina sort tenim de tenir-te aquí o encara m'has d'ensenyar molt sobre aquest tema*. Sembla mentida, però mostrant interès per allò que els interessa, per la seva biografia i les seves aportacions fa que es dibuixi un somriure al seu rostre.

Cada usuari aporta una particularitat a la dinàmica del grup. A mi m'emociona sentir com una usuària recita un poema en francès que va aprendre quan estudiava filologia romànica a la Universitat. O quan en el

taller d'artteràpia, una dona ens explica que té una exposició de quadres propis a casa seva. Em meravella conèixer les seves històries, qui han sigut i què han fet, perquè un cop comparteixen tot això, la seva identitat personal ja no pot caure en l'oblit.

Són moltes les situacions en què he pogut apreciar el poder que té la presència. Estar present és fonamental per poder construir el vincle. A la teoria del vincle de Bowlby, es posa l'accent de com, des de la primera infància, l'absència afecta de manera profunda al desenvolupament emocional, social i conductual. Aquest fet demostra que, tot i no ser-ne conscients, necessitem l'ajuda dels altres.

Tots tenim un cert grau de dependència, i això no ha de ser necessàriament una limitació, sinó més aviat una oportunitat per crear vincles més compromesos i demostrar la nostra estima. De la mateixa manera que, quan érem petits, algú ens va sostenir en els seus braços, ens va alimentar i cuidar, sense nosaltres recordar-ho, també en els casos de persones amb Alzheimer estem cridats a acompanyar i proveir la millor atenció possible, per evitar que disminueixi el seu suport emocional. A la fundació he pogut experimentar com una usuària passava del plor a la calma en rebre consol per part del nostre equip. Només estan asseguts al seu costat, ella ja se sentia segura.

La presència és també un antídoto contra la soledat. Un estudi de les fundacions ONCE i AXA conclou que, a Catalunya, una persona de cada cinc pateix soledat no desitjada (18,4%). La lluita contra la soledat hauria de ser una qüestió prioritària, perquè hi ha una gran diferència entre viure una malaltia sol que acompanyat. I a això aspira el Dia Mundial de l'Alzheimer, i totes les fundacions que investiguen i acompanyen, a recuperar el desig del bé comú; a aspirar a una societat més centrada en la persona, més humana. ■

Afrontar la incapacitació en la vellesa: emocions, acompanyament i recursos de suport

LAIA JOYERA ESTEBAN, PSICÒLOGA GENERAL SANITÀRIA A DOMUSVI BONANOVA

Envellir comporta canvis físics i cognitius, que poden generar sentiments difícils de gestionar. La pèrdua d'autonomia no és només una qüestió pràctica: implica un procés emocional complex que cal acompanyar amb sensibilitat i recursos adequats.

L'impacte emocional de les limitacions físiques i cognitives

Quan apareixen limitacions, moltes persones passen per un procés semblant al dol, amb fases de negació, ira, tristesa i acceptació. La frustració és freqüent: dependre d'altres per a tasques quotidianes o perdre fluïdesa en el llenguatge i la memòria genera impotència i desànim.

Sovint aquests sentiments s'acompanyen de pensaments negatius que si no s'aborden, poden derivar en estats depressius i, fins i tot, en idees de mort.

Estratègies de suport psicològic

Validar les emocions i oferir un espai per expressar-les és essencial. Per això, és important proposar recursos que fomentin l'autonomia com audiollibres per a qui perd visió, pictogrames per millorar la comunicació o activitats adaptades a cada necessitat. La prioritat és suggerir activitats que generin benestar.

A DomusVi Bonanova fem una valoració inicial per detectar necessitats i aplicar les estratègies més adequades, ja sigui suport emocional individual, tècniques de distracció o acompanyament terapèutic, sempre amb un seguiment i una comunicació constant amb les famílies.

El paper de la família i amics

L'acompanyament familiar és clau, ja que

és important que validi les emocions, escolti de forma activa i mostri una actitud empàtica amb missatges que reforcin la confiança i comprensió com "sé que aquesta situació és difícil" o "soc aquí per ajudar-te". Compartir experiències amb altres persones en situacions similars també pot ser molt positiu.

Benestar i rutines

Aspectes bàsics com el son i el descans o l'alimentació influeixen directament en l'estat d'ànim. Per això és fonamental promoure les rutines quan parlem d'aquests aspectes i també pel que fa a la socialització i a les activitats diàries.

Algunes recomanacions útils són: preservar l'autonomia sempre que sigui possible, promoure l'activitat física i cognitiva, incorporar moments d'oci i en alguns casos aprofitar les sortides per establir relacions amb l'entorn.

L'estiu, una estació sensible

Els mesos d'estiu poden accentuar les emocions negatives per diversos motius. Per una banda, la calor provoca cansament i irritabilitat, i per una altra, els períodes de vacances de les famílies incrementen la sensació de soledat. A més, recordar estius passats desperta en alguns casos un sentiment de tristesa o enyorança.

Per això, es recomana evitar les hores de més calor, programar activitats refrescants i coordinar les visites familiars al llarg dels mesos d'estiu.

Envellir és un procés complicat, sobretot quan ve acompanyat de limitacions, però amb acompanyament psicològic, suport familiar i rutines adaptades, és més fàcil de transitar. ■

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA

Farmàcia Marco Consentino

Llic. José A. Marco Consentino

c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona

935 28 61 46

Encàrrecs: 722 28 65 95

marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS

muntaner 476 · Bcn

www.facebook.com/FarmaciaCabanas

93 201 03 89

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS

DES DE 1989

Via Augusta, 189, 08021 BCN

Tel. 93 209 27 63

Mòbil 646 59 28 50

info@farmaciapallares.es

  Segueix-nos!

De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO

Menjars casolans

També per emportar

c/ Maria Auxiliadora, 21

08017 Barcelona

Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

JOVE: COM ENFOCAR LA TEVA VIDA?

www.enfocar.cat

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve
No le sigas el hilo

En Al-Anon escuchamos
a los que convivimos con el alcohol

93 201 21 24

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO

Balmes 296 | 08006 BCN

Tel. 93 200 39 48

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat

can lluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia

"50 anys junts"

c/ Pàdua, 105

08006 Barcelona

Tel. 93 212 54 48

canlluís@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:

josepm@diarieljardi.cat

606 083 371

Sarrià-Sant Gervasi

carne@diarieljardi.cat

639 663 278

Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU

 Dte. 15%

C/ MANDRI 62 BCN

687 54 14 50

www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org

segueix-nos! @milfulls_calaf

Calaf, 33 baixos

08021 Barcelona

Tel. 936 762 807

Tel mòbil 699 47 85 69

milfulls@hotmail.com

QUIROMASSATGE

Centre d'Osteopatia i Quiromassatge

Susanna Costa

- Osteopatia
- Drenatge limfàtic
- Quiromassatge i Reflexologia
- Reiki Usui
- Access Bars

PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS

XECS REGAL

Horari de dilluns a dissabte

És necessari reservar cita

www.quiromassatgesusannacosta.com

 629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich

Art i antiguitats

Comprem i venem

ANTIGUITATS

JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA

RELLOTGES - PLOMES

BINOCLES ANTICS

PLATA

CÀMERES - FOTOGRAFIA

DECORACIÓ VINTAGE

DISCS DE VINIL

IMATGES RELIGIOSES

CRISTALL - PORCELLANA

JOGUINES

Tel. 609 388 557

La respuesta de walam: un modelo que prioriza la longevidad

Nuestro enfoque es científico, personalizado y preventivo.

En Walam integramos diagnósticos médicos avanzados con terapias naturales basadas en evidencia para retardar el envejecimiento biológico y mejorar la calidad de vida.

Nuestras Pilares de la Longevidad:

(+34) 675 · 716 · 409

contacto@walam.com

www.walambcn.com

Bisbe Sivilla 44; 08022 Bracelona